

zusterschool

Het
grote
Baloen
Boek

150 Jaar

baloen

baloen

zusterschool

zusterschool



Inhoudstafel

Inhoudstafel	1
Voorwoord.....	3
Geschiedenis van het onderwijs	5
Geschiedenis van onze school	
1. Herberg de Keizer.....	7
2. 150 jarige school van Loenhout.....	10
3. Enkele markante gebeurtenissen in de geschiedenis van de school	
a. De oprichting van de bewaarschool.....	17
b. De stichting van de vzw parochiale werken van Loenhout.....	17
c. De school breidt uit.....	18
d. De school tijdens de oorlogsjaren	19
e. Viering eeuwfeest van de school.....	20
f. De zusters verlaten Loenhout.....	20
4. De grote stappen op een rijtje.....	21
5. Van Oudercomité naar Ouderraad.....	26
6. Vroeger "Schoolcomiteit", "Schoolcomité" of "de Inrichtende Macht"	
nu "Schoolbestuur".....	28
Herinneringen	
1. Oorlog.....	32
2. De schooluren	34
3. Het onderwijs.....	34
4. Blijven eten op school, in 't dorp of thuis en wat was er op de	
Boterham	39
5. Sparen op school.....	40

6. schoonschrift	40
7. Liedjes en gedichtjes	43
8. School, kerk en catechismus	43
9. De zusters	45
10. Processie	45
11. Goede werken	46
12. Kleren voor school	46
13. Hoe speelden de jongens en meisjes vroeger	49
14. Huiswerk	50
15. Straffen	51
16. Beleefdheid	52
17. Preutsheid en goede zeden	52
18. Pesten en ruziemaken	53
19. Sinterklaas	53
20. Inspectie op school	54
21. Waren kinderen vroeger socialer dan nu	55
22. School in de winter	55
23. Het onderhoud van de school en klaslokalen	56
24. Schoolfeesten, prijsuitreiking (rapporten)	56
Baloen nu	59

Voorwoord

In 2009 bestaat onze school Baloen 150 jaar. Naar aanleiding hiervan werden het hele jaar door wedstrijdjjes voor de kinderen georganiseerd met als hoogtepunt zondag 4 oktober.

Op deze dag kan iedereen meevieren. Eerst een feestelijke viering in de kerk door en voor de kinderen, aansluitend een receptie voor genodigden en in de namiddag een heus volksfeest. Eerst is er gelegenheid om de lagere school te bezoeken en de kinderen kunnen deelnemen aan een wedstrijd volksspelen. Magic Sus komt hier ook langs om mooie figuren te maken van ballonnen. Daarna worden de gebouwen van de kleuterschool opengesteld voor het grote publiek. Er is een tentoonstelling met materiaal van vroeger en nu, de kinderen kunnen zich laten schminken, Magic Sus treedt op met zijn poppenkast en de uitslag van de wedstrijd volksspelen wordt bekend gemaakt. Natuurlijk wordt er ook aan de innerlijke mens gedacht.

Kortom, het is een fantastisch gebeuren dat iets extra verdient. Vandaar dat we het eerste echte grote Baloenboek gemaakt hebben, met anekdotes uit het verleden, de huidige aanpak op school, werkjes van de kinderen, enz...

We wensen de lezers veel plezier en staan klaar om ons de volgende jaren met evenveel enthousiasme in te zetten als de voorbije 150 jaar !

zusterschool

zondag 4 oktober 2009
groot volksfeest

150 jaar Baloen

Om 10.00 u. is er een feestelijke eucharistieviering
in de St.-Petrus en Pauluskerk te Loenhout

Locatie lagere school:

13.00 - 15.00 u

*wedstrijd volksspelen

*optreden Sus Magic met de ballonnen

Locatie kleuterschool:

14.00 - 18.00 u

*tentoonstelling 150 jaar baloen

*schminken

*optreden Sus Magic met de poppen

*prijsuitreiking volksspelen

17.00u spetterend optreden van de Nederlandstalige Rockgroep

DUTCH!

iedereen
welkom

baloen

Baloen

Geschiedenis van het onderwijs

Iedereen vindt het nu normaal dat alle kinderen naar school gaan. We moeten echter niet ver terug in de tijd om te zien dat het niet altijd zo is geweest.

Het is pas sinds 1842 dat de Wet Nothomb, de Wet op het Lager Onderwijs, elke gemeente verplichtte om een lagere school op te richten. Ze konden ook een vrije (katholieke) school aannemen. Dat wil zeggen dat er in die tijd niet in elk dorp een school was. Laat staan dat alle kinderen naar school konden gaan. Pas in 1914 wordt het lager onderwijs verplicht gemaakt tot de leeftijd van 12 jaar en in 1921 verlengt de Wet Destree de schoolplicht tot 14 jaar !

We schrijven al 1878 als het Ministerie van Onderwijs wordt opgericht en in 1879 volgt een nieuwe en tweede Wet op het Lager Onderwijs, de zogenaamde Wet Van Humbeeck. Deze wet wordt ook wel de ongelukswet genoemd, omdat ze zegt dat elke gemeente minstens één officiële school moet hebben en geen vrije school meer mag subsidiëren, godsdienst mag alleen nog buiten de lesuren onderricht worden en de onderwijzers moeten een diploma bezitten van de Rijksnormaalschool.

Het lager onderwijs was in de 19^e eeuw tot ongeveer 1950 bovendien een eindonderwijs. Het 'lager' verwijst niet naar de jonge leeftijd van de kinderen, maar naar de sociale klassen voor wie dit onderwijs bestemd was.

Uit De Oude Doos ...

IN HET JAAR ONZES HEEREN 1872

Richtlijnen voor leerkrachten (*)

De leerkrachten moeten iedere dag de lampen bijvullen en de schoorsteen vegen.

Iedere leerkracht moet een emmer water meebrengen en een bak kolen voor de behoeften van de schooldag.

Besteed veel zorg aan het maken van de pennen. Men kan de pennen aanpunten op de manier die het meest gewenst is voor iedere leerling afzonderlijk.

Mannelijke leerkrachten mogen per week één avond besteden aan het werven van een echtgenote, of twee avonden per week indien ze geregeld ter kerke gaan.

Na tien uur aanwezigheid in de school mogen de leerkrachten de resterende tijd besteden aan de lectuur van de Bijbel of andere nuttige boekwerken.

Vrouwelijke leerkrachten die huwen of zich op het slechte pad begeven dienen ontslagen te worden.

Iedere leerkracht zal bij elke uitbetaling een behoorlijk deel van zijn verdiensten opzijleggen om ervan te genieten in de jaren dat hij aftakelt; zo wordt hij geen last voor de gemeenschap.

Iedere leraar die rookt, alcohol in enigerlei vorm tot zich neemt, kansspelen bijwoont, herbergen bezoekt of zich laat scheren in een barbierswinkel, zal terecht aanleiding geven tot argwanende bedenkingen over zijn morele opvattingen, over de eerbaarheid van zijn oogmerken, over zijn onkreukbaarheid en rechtschapenheid.

De leerkracht die vijf jaar plichtsgetrouw en zonder fouten zijn taak heeft vervuld, kan een loonsverhoging van 25 cent per week ontvangen, mits akkoord van het Ministerie van Onderwijs.

(*) Deze tekst vond een bediende van het Ministerie van Onderwijs tussen de archieven.

Geschiedenis van onze school

1. Herberg De Keizer

Had voor de kloosterperiode nog een andere bestemming maar werd later het klooster van onze zusters.

Het vroegere klooster van de zusters op het Huffelplein is nu herberg De Keizer en wordt sinds 1994 uitgebaat door Rudy Dockx. Het perceel heeft op de oude figuratieve kaart van Loenhout het nummer 22. In 't meetboek van circa 1692 wordt Jan De Wijse vermeld als de eigenaar. Hij was getrouwd met Jacoba Willem Dielissen. Jan Huybrecht De Wijse was vorster of veldwachter evenals zijn schoonvader Willem Dielissen. Op 10 oktober 1699 heeft hij, samen met zijn kinderen, de eigendom verkocht. De 8 kinderen waren;

1. Petrus De Wijse.
2. Magdalena (°1664) Zij was begijn op het begijnhof van Hoogstraten.
3. Aldegondis De Wijse (°1676) zij was nog minderjarig en werd vertegenwoordigd door haar voogden. Zij is later getrouwd met Jan Koninckx.
4. Huijbrecht De Wijse (°1674).
5. Barbara De Wijse x Petrus Jacobus Van der Schriek.
6. Maria De Wijse (°1670).
7. Catharina (°1667) Zij trouwde later met Jan 'Plattevoet'. Zij overleed in Diksmuide.
8. Elisabeth De Wijse (°1665).

Zij verkochten aan Jan Frans Van Elsacker, secretaris van Loenhout, "eene stede met huyzinge, stallinge, schuere, torfhuys, hove, driessche alhier bij de kercke... groot 1 loopensaet.." (= ong.20 aren). Later hebben Marianne en Elisabeth Van Elsacker, twee dochters van de secretaris, de eigendom geërfd. Zij verkochten het aan Denijs Van Dijck en Petronella Goossens die als pachters op de grote hoeve van de Tommelberg woonden. Op 14 augustus 1780 hebben zij het goed verkocht aan hun zoon Jan. In de verkoopakte, opgemaakt voor de Loenhoutse wethouders, lezen we; Denijs Niclaes Van Dijck en Petronella Matthijs Goossens verkochten uit de hand aan hun zoon Jan Denijs Van Dijck "eene stede met huysinge, schuere, stallinge... hove, driessche in sijne haegen, genaemt den Keyser.. groot 1 gemet." De aanpalende eigenaars waren Theodoor Vinck ten oosten, zuid-en noordwaarts 'het straetjen' en ten westen de "Solheuvel ofte kerckeschrans". De eigendom was belast met twee gulden tien stuivers jaarlijks aan de heer van Loenhout, en twee gulden per jaar aan de

kerk, gedurende 40 achtereenvolgende jaren "om daervoor gecelebreert te worden voor Denijs en Petronella een jaergetijde van een lesende misse ende hun naemen op het zielboek te stellen.." Jan Denijs Van Dijck betaalde 1000 Brabantse gulden voor De Keizer en enkele andere percelen grond. In 't meetboek van 1783 wordt hij als eigenaar vermeld, maar enkele jaren later werd zijn schoonbroer Adriaan Vroman de nieuwe eigenaar. Hij was getrouwd met Cornelia Denijs Van Dijck. Zij zijn tot het einde van hun leven in 't bezit gebleven van De Keizer. Adriaan Vroman was brouwer van beroep. Hij stierf op 14 juli 1814 "in zijn huis 1° Sectie n° 75 bij de kerk.."In het bevolkingsregister van 1830 worden Petrus Josephus Vorsselmans, biertapper, 49 jaar, en zijn vrouw Barbara Theresia Vroman, 46 jaar, als bewoners van De Keizer opgegeven. Ze hadden vijf kinderen; Regina en Theresia De Meester, resp. 25 en 23 jaar oud. Zij waren dochters uit het eerste huwelijk van Barbara Theresia Vroman. Met Petrus Josephus Vorsselmans had zij drie kinderen; Petrus Cornelius 13 jaar, Catharina 11 jaar, en Hendrik 8 jaar.

Op 15 februari 1834 hebben de kinderen van Adriaan Vroman en Cornelia Van Dijck herberg De Keizer verkocht aan hun zuster Barbara Theresia en Petrus Vorsselmans. De verkoopakte werd opgemaakt door de Antwerpse notaris Jacobus Josephus Bogaerts. Het waren;

1. Jan Baptist Vroman, brouwer te Deurne.
2. Joanna Regina Vroman, weduwe van Henricus Josephus Hermans. Zij woonde in Lier.
3. Anna Catharina Vroman, ongehuwd, zij woonde in Loenhout.
4. Petrus Josephus Vroman, brouwer en burgemeester van Loenhout.
5. Theresia Barbara Vroman, weduwe van Petrus De Meester, en haar tweede man Petrus Josephus Vorsselmans. Zij waren de vijf enige kinderen en erfgenamen van Adriaan Vroman en Cornelia Van Dijck. Voor de prijs van 3.446,70F verkochten zij aan hun zuster Barbara Theresia en haar man "eene huyzing wesende eene herberg genaemd den Keyser met stalling, grooten hof, erve en andere aenhoorigheden, gestaen binnen de gemeente van Loenhout bij de kerk, op het kadastraal plan aangewesen Wijk E n°708 en 728... groot 29 roeden 90 ellen.

Adriaan Vroman en Cornelia Van Dijck hadden herberg De keizer meer dan 30 jaar "in vrije en volle bezit gehad zonder eenige de minste stoornisse, beletsel of betwisting.." Naast herberg De Keizer kochten Barbara Theresia en haar man nog verschillende andere percelen grond.

Op 31 december 1853 werd Albert Montens de nieuwe eigenaar van herberg De Keizer. (not. Jan Frans Keysers 1853 n°114 en 122) Theresia Barbara Vroman en Petrus Josephus Vorsselmans, slachter en biertapper, verkochten aan Albert Montens, wonend te Loenhout, "eene schone en grote huizing gebruikt tot herberg en bakkerij genaamd den Keyser, bevattende keuken, kamer, achterkamer dienende tot bakkerij, twee kelders, grote kelderkamer, zolder met twee ingemaakte slaapkamers, stal, schuur, werf en aangelegen hof... op den Huffel bij de kerk Wijk E n°728 en 708 groot 24 aren..." Albert Montens betaalde hiervoor de som van 2.910F. Hij woonde toen al een tijdje in Loenhout. Op 31



maart 1853 was hij eigenaar geworden van het kasteel en de hoeve het Verbrand hof en ruim 90 ha grond. De familie Montens zal tot 1925 eigenaar blijven van herberg De Keizer waar vanaf 1858 de zusters

van Gijzegem begonnen met lager onderwijs voor de Loenhoutse meisjes. De eerste vier zusters die hier in 1858 toekwamen waren;

1. Leontine Germanes of zuster Maria de Liguori. Zij was van 1858 tot 1860 de eerste overste.
2. Anna Smeyers, zuster Maria Humbeline, overste van 1860 tot 1865.
3. Angelina Vermeiren, zuster Maria Brigitte.
4. Amelie Van Bel, zuster Engelberta.

Van de 84 zusters die hier in 126 jaar passeerden, zijn de meesten maar enkele jaren gebleven. Uitschieters waren zuster Prudentia en zuster Renilde. Zuster Prudentia (Marie Leonie Arnouw) heeft van 1910 tot 1955 in de kleuterklas gestaan. Zuster Renilde (Fidelia Jonckers) was de keukenzuster van 1872 tot 1916. Op 17 januari 1925 werden het kloostergebouw en de school overgedragen aan de VZW Parochiale werken van Loenhout. Deze VZW werd gesticht op 25 oktober 1923 bij akte verleden voor notaris Edmond Speltincx. De overdracht naar de VZW gebeurde voor dezelfde notaris. De drie partijen die eigendommen overdroegen aan de VZW waren:

A. Boudewijn Montens d'Oosterwijck. Hij woonde in Antwerpen en trad op in eigen naam en als gevolmachtigde van zijn moeder en twee zusters, nl:

1. Lucia Maria De Meester, weduwe van Emmanuel Montens d'Oosterwijck.

2. Marie Antoinette Montens d'Oosterwijck. Zij woonde in Frankrijk.

3. Ghislene Maria Montens d'Oosterwijck. Zij woonde bij haar moeder in de Albertstraat te Antwerpen. Zij schonken aan de VZW het kloostergebouw met scholen en andere gebouwen en speelplaats, op het kadaster Sectie E n°728 met een oppervlakte van 16a 80ca. Deze goederen werden geschat op 115.000F. Verder droeg de familie Montens over aan de VZW een school en vergaderzaal en andere gebouwen met speelplaats Sectie E n°776b en een deel van 778c in de Stoffezandstraat, samen groot 5a 25ca, geschat op 10.000F. Deze goederen werden reeds gebruikt door de VZW vanaf haar stichting. Ze kwamen uit de nalatenschap van Emmanuel Montens d'Oosterwijck die ze verkregen had bij deling tegen zijn broers en zusters op 8 november 1897.(not. Roberti Leuven).

B. E.H. Edward Roest, pastoor van Loenhout, droeg de volgende eigendom over aan de VZW; een tuin in de Warande Sectie E n°714b en 717 met een oppervlakte van 5a 90ca, geschat op 3000F.

C. Adriaan Van Dijck, gewezen schoolmeester droeg een driehoekig reepje grond over van 16 vierkante meter, gelegen tussen zijn huis en de parochiezaal, geschat op 36F.

Als vertegenwoordigers van de VZW Parochiale werken traden op; pastoor Edward Roest, oud-onderwijzer Adriaan Van Dijck en juffr. Louise Montens d'Oosterwijck. Samen vormden zij de beheerraad van de VZW. Deze akte met datum van 17 januari 1925 werd ondertekend door Boudewijn Montens, Edward Roest, Adriaan Van Dijck, Louise Montens d'Oosterwijck en notaris Edmond Speltincx.

De zusters van Sint Vicentius a Paulo zijn tot 1984 in Loenhout gebleven. Zuster Martha, was de laatste overste. Het kloostergebouw heeft een tijdje leeg gestaan, waarna het verhuurd werd. Op 17 juli 1994 verkocht de VZW Parochiale werken het gebouw aan Rudy Dockx die er een restaurant begon. De oude benaming De Keizer werd na 140 jaar terug in eer hersteld.

2. 150 jarige school van Loenhout.

Heel belangrijk bij deze stichting waren de zusters van Gijzegem die gedurende 125 jaar het onderwijs verzorgden. In hun archief werden volgende gegevens gevonden.

De kasteelheer van Loenhout, de diepgelovige Heer Albert-Jan Montens, had het inzicht opgevat in het dorp een meisjesschool te stichten. Hij wendde zich tot Moeder Cécile, de algemeen overste van Gijzegem en bekwam van haar vier zusters om de school te beginnen.

Op 11 oktober 1858 werden de zusters door de familie van de stichter, door de geestelijke overheid, pastoor Horemans en onderpastoor Peeraer, en door de Loenhoutse bevolking plechtig ingehaald.

Loenhout telde vele kroostrijke gezinnen, zodat de "Katholieke school" zoals ze toen genoemd werd, onmiddellijk goed bevolkt was. De klassen bevonden zich in de Stoffezandstraat op de plaats van de huidige parochiezaal.



In het vorige hoofdstuk kon je lezen dat de familie Montens afspanning "De Keizer" aankocht en het na enige aanpassingen de verblijfplaats "Het Klooster" werd van de zusters van Gijzegem.

Ook vanuit het archief van Gijzegem stelde Jan Simons volgend overzicht samen van de zusters die in het klooster te Loenhout verbleven. Naast het onderwijs hebben de zusters ook een belangrijke taak vervuld in de kerk en de parochie.

Mogelijk vinden jullie nog namen terug waarmee je tijdens uw schooljaren of de verschillende catecheses in contact bent geweest.

(foto : zuster Agnes)

Residentie Zusters van Gijzegem te Loenhout

1858 - 1984

Verblijf		Naam	Familiennaam	functie		
1858-1863	Zr.	Marie-Brigitte	Vermeiren Angeline	Onderw.		
1858-1860	Zr.	Marie de Liguori	Germanes Leontine	Onderw.	overste	1858-1860
1858-1865	Zr.	Marie-Humblin	Smeyers Anne	Onderw.	overste	1860-1865
1858-1862	Zr.	Engelberta	Van Bel Amelie			
1863-1870	Zr.	Marie-Victorine	De Swaef Marie C.		overste	1865-1870

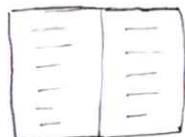
1865-1868	Zr. Aldegonde	Delnoy Barbe		
1865-1869	Zr. Odrada	Speltinckx Elisabeth	Onderw.	
1869-1898	Zr. Marie-Longina	Block Maria	kleuterl.	
1870-1873	Zr. Marie-Thérèse	Devos Anne-Jeanne	Onderw.	overste 1870-1883
1870-1875	Zr. Isidore	Kempen Catharine		
1872-1916	Zr. Renilde	Jonckers Fidelia	keuken	
1878-1881	Zr. Marie-Xavier	Van Boxtal Florence		
	Catherine de			
1883-1889	Zr. Bologna	Neef Caroline		overste 1883-1889
1889-1890	Zr. Marie de St Benoît	Debock Veneranda	Onderw.	
1890-1898	Zr. Clara	Malfliet Philomène	Onderw.	overste 1890-1898
1890-1919	Zr. Marie-Augustine	Mees Adèle	Onderw.	
1898-1924	Zr. Adèle	Dewilde Augusta	Onderw.	overste 1898-1924
1899-1907	Zr. Philippina	Stalmans Marie-cathrine	kleuterl.	
1907-1909	Zr. Scholastique	Luyckx Louisa	kleuterl.	
1909-1910	Zr. Dorothée	Simons Helene		
1910-1955	Zr. Prudence	Arnouw Marie-Leonie	kleuterl.	
1912-1915	Zr. Eugène-Marie	Hagelstein Julia	Onderw.	
1914-1932	Zr. Irma	Claus Maria	kleuterl.	
1915-1919	Zr. Rose de Lima	Marien Adophine	Onderw.	
1916-1921	Zr. Veneranda	Geukens Coleta	keuken	
1919-1928	Zr. Casimir	Poppe Mathilde	Onderw.	
1919-1924	Zr. Marie de St Gerard	De Vetter Hortense	Onderw.	
1923-1924	Zr. Modeste	Van Dijck Marie-Thérèse	kleuterl.	overste 1924-1926
1925-1933	Zr. Marie Félicité	Segers Celine	Onderw.	
1926-1927	Zr. Colomba	De Weirt Emma		overste 1926-1927
1928-1929	Zr. Thérèse-Joseph	Bral Jeannette	Onderw.	overste 1928-1929
1928-1929	Zr. Rosa	Bauwens Coralie	keuken	

1929-1930	Zr. Alphonse-Marie	Le Clercq Emma	Onderw.	overste 1929-1930
1929-1931	Zr. Flavie	Van Der Smissie M. Thérèse	kleuterl.	
1930-1933	Zr. Eulalie	Lyssens Leonie	kleuterl.	overste 1930-1933
1930-1936	Zr. Gonzales	D'Hooghe Anna-Clara	kleuterl.	
1931-1931	Zr. Augustine	De Jonghe Augusta		
1931-1937	Zr. Ludovica	Christiaens Francisca	Onderw.	
1932-1934	Zr. Amelia	Van Overloop Eugenie	Onderw.	
1933-1937	Zr. Anne-Marie	De Clercq M. Julia		overste 1933-1937
1933-1937	Zr. Fideline	Coffe Marie-Celine		
1936-1938	Zr. Marie de St. Agnes	Butseraen Marie-Louise	kleuterl.	
1937-1938	Zr. Georgine	Vanden Bossche Elodie	Onderw.	overste 1937-1937
1937-1938	Zr. Hermine-Modeste	Guiot Bertha	keuken	
1937-1938	Zr. Xaveria	Van Heusden Aria	Onderw.	
1937-1942	Zr. Roselina	Schildermans Roseline	Onderw.	overste 1941-1941
1937-1938	Zr. Lutgarde de Jésus	Cools Constance	Onderw.	
1938-1941	Zr. Marie de St. Gerard	De Vetter Hertonse	Onderw.	overste 1938-1941
1938-1952	Zr. Marie - Yvonne	De Vlieger Maria	Onderw.	
1938-1944	Zr. Augustine Thérèse	Van Assche Celestiene	keuken	
1938-1939	Zr. Floberta	Op Den Acker Marie- Hélène	kleuterl.	
1940-1942	Zr. Marie de St. Jean	Verrycken Jeanne		
1941-1942	Zr. Lutgard-Jozeph	Van Heusden Josephine	Onderw.	
1942-1950	Zr. Marie-Gabriëlle	Saerens Philomena	Onderw.	overste 1942-1950
1942-1943	Zr. Winandine	Eerens Catharine	Onderw.	
1943-1948	Zr. Joseph-Marie	Tastenoy Josephine	Onderw.	
1944-1945	Zr. Marie-Huberte	Beckers Catharine	keuken	
1945-1947	Zr. Alma	Rombouts Elisabeth	kleuterl.	
1947-1949	Zr. Jullienne Fr.	Pevenage Germaine	Onderw.	

1947-1975	Zr. Joannita	Musschoots Gerarda	keuken	
1948-1949	Zr. Marie-Baptiste	Van Assche Leontine	Onderw.	
1948-1950	Zr. Gilberte	Vossen Maria	Onderw.	
1949-1951	Zr. Marie-Henri	Nijsthoven Maria	Onderw.	
1950-1960	Zr. Marie-Camille	Van Geem Celestine	Onderw.	overste 1950-1960
1950-1953	Zr. Martha-Maria	Van Espen Virginie	Onderw.	
1950-1957	Zr. Lidwina	Kwaspen Jacomina	Onderw.	
1952-1960	Zr. Antoinette	Sanders Maria	Onderw.	
1952-1957	Zr. Cecilia	De Bievre Agnes	Onderw.	
1953-1960	Zr. Gaudentia	Debord Jeanne	Onderw.	
1956-1963	Zr. Gonzales	Dhooghe Anna	kleuterl.	
1957-1960	Zr. Féclité	Seghers Celine	Onderw.	
1957-1969	Zr. Romana	Van Lancker Maria	Onderw.	
1960-1969	Zr. Felixia	Van Der Plasschen Maria	Onderw.	overste 1960-1969
1960-1979	Zr. Theresia van Jezus	Nijsthoven Jeanne	Onderw.	overste 1974-1979
1965-1967	Zr. Maria-Goretti	Nijsthoven Georgette	kleuterl.	
1967-1968	Zr. Marie-Andrée	Brusselmans Jeanne	keuken	
1969-1984	Zr. Martha	Van Den Eeckhout Emerance	Onderw.	overste 1972-1974 1979-1984
1969-1970	Zr. Lucienne	Van Couwenbergh Marie	Onderw.	
1970-1971	Zr. Alphonsine	De Bievre Alice	Onderw.	overste 1970-1971
1973-1984	Zr. Christine	Nulens Christine	kleuterl.	
1975-1976	Zr. Augustine-Jos	Sartenar Josephine	keuken	
1977-1978	Zr. M. der St.Maurice	Janssens Maria		
1978-1984	Zr. Hermine	Spiessens Alphoncine		

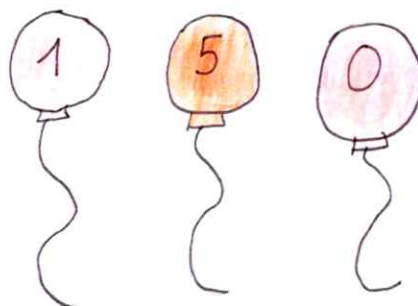


Baloen



Baloen
150 jaar
kei toffe school
heel veel dingen leren
super

Baloen
groot feest
150 jarig bestaan
kleuters en leerlingen feesten
geweldig



$63 + 87 = 150$

Baloen
toffe school
allemaal leuke juffen
veel vriendjes en vriendinnetjes
fantastisch

Baloen
toffe school
jongens en meisjes
rekenen, taal en knutselen
leuk



Naam: Lore Ooms

Klas 3

3. Enkele markante gebeurtenissen in de geschiedenis van de school.

a. De oprichting van de bewaarschool.

Op 28 september 1912 werd een overeenkomst gesloten tussen de gemeente Loenhout en de directie van de vrije basisschool. Het gemeentebestuur werd vertegenwoordigd door burgemeester Dionisius Stes en secretaris Jozef Van Nueten. Namens de school traden op de E.H. Jozef Leers, pastoor van Loenhout, E.H. Adrianus Adriaenssen, rustend pastoor, de heer Emmanuel Montens, grondeigenaar, en mejuffrouw Louisa Montens grondeigenares te Loenhout.

Artikel 1 van de overeenkomst luidde als volgt:

"De gemeenteraad van Loenhout neemt aan voor een termijn van 10 achtereenvolgende jaren, beginnend op 1 januari 1913, de vrije gemengde bewaarschool van Loenhout waarvan grond en gebouwen toebehoren aan de heer Emmanuel Montens.." De bewaarschool bestond uit 1 klas voor kinderen van vier tot zes jaar. Deze overeenkomst werd goedgekeurd door de gemeenteraad in zitting van 29 oktober 1912.

De meisjesschool bestond toen uit 3 klassen voor kinderen van zes tot twaalf jaar. De lessen moesten gegeven worden door 'geestelijke onderwijzeressen' waarvan minstens twee gediplomeerden. De gemeenteraad verbond er zich toe een jaarlijkse toelage van 3.400 F te schenken aan de school, nl 3.000 F voor de wedde van drie onderwijzeressen, 100 F voor prijzen en beloningen en 300 F voor 't onderhoud van de lokalen, verwarming, schoolgerief, stoffen voor handwerk en steun aan arme kinderen. Het onderwijs moest kosteloos zijn voor al de kinderen waarvan de ouders in Loenhout woonden. Vanaf 1 oktober 1917 kwam er een tweede klas bij in de bewaarschool, voor jongens van vier tot zes, en voor meisjes van drie tot zes jaar. De gemeente schonk aan de bewaarschool een jaarlijkse toelage van 1.000 F, bestemd voor de wedde van twee onderwijzeressen, onderhoud van lokalen, verwarming, enz.

b. De stichting van de VZW Parochiale Werken van Loenhout.

Op 25 oktober 1923 werd de VZW Parochiale Werken van Loenhout opgericht. De stichtingsakte werd verleden voor notaris Edmond Speltincx. De stichters van de VZW waren:

1. E.H. Edward Roest, pastoor van Loenhout.
2. Juffrouw Louisa Montens d' Oosterwijck, eigenares, zonder beroep wonend te Loenhout.

3. De heer Boudewijn Montens d' Oosterwijck, kapitein commandant der artillerie, wonend in Antwerpen.
4. De heer Adriaan Van Dijck, rustend onderwijzer te Loenhout.
5. De heer Cornelius Beyers, zonder beroep, te Loenhout wonend.

De statuten van de VZW verschenen in het staatsblad van 19-20 november 1923 met het identificatienummer 775. In artikel 2 van de statuten wordt de doelstelling van de VZW uiteengezet. (in de spelling van toen) "De vereeniging heeft voor doel het stichten, uitbreiden en steunen van alle instellingen en ondernemingen die rechtstreeks of onrechtstreeks streven naar de lichamelijke, geestelijke en zedelijke ontwikkeling en behouding der katholieke bevolking van Loenhout, zoo bijvoorbeeld door het uitbaten van lokalen voor jongens- en meisjesscholen, jongens- en meisjespatronaten, werkmanskringen, volksboekerijen, het oprichten en steunen van alle liefdadige werken..".

De eerste beheerraad van de VZW bestond uit E.H.Roest als voorzitter, Juffrouw Louisa Montens d' Oosterwijck als ondervoorzitter, en Adriaan Van Dijck als schrijver-schatbewaarder. De familie Montens d' Oosterwijck bleef tot 1925 eigenaar van de grond en de gebouwen van de school. Op 17 januari 1925 heeft Boudewijn Montens d' Oosterwijck, ook in naam van zijn moeder Lucia Maria De Meester en zijn zusters Marie Antoinette en Ghislene Marie, het huis van de zusters, de schoolgebouwen en speelplaats overgedragen aan de VZW Parochiale Werken van Loenhout.

c. De school breidt uit.

Op 3 december 1936 schreef pastoor Jules Verschueren, als voorzitter van de VZW Parochiale Werken, een brief aan het gemeentebestuur. De schoolinspectie eiste de bouw van twee nieuwe klaslokalen. Daar de VZW niet beschikte over regelmatige inkomsten vroeg de pastoor een toelage van de gemeente voor de bouw en inrichting van deze twee klassen. Hij herinnerde eraan dat de school grote diensten bewees aan de bevolking en de gemeente aanzienlijke besparingen bezorgde. Want als de school niet bestond zou de gemeente zelf moeten instaan voor onderwijs wat veel duurder zou uitkomen. Enkele dagen later kreeg de pastoor een positief antwoord. In een schrijven van 7 december 1936 meldde burgemeester Frans Van Riel hem namens het gemeentebestuur; "Wij hebben het genoeg u te berichten dat de gemeenteraad besloten heeft een toelage te verlenen van 30.000 F voor het bouwen en inrichten van twee klassen..".

In 1929 werd er tussen de gemeente en het schoolcomité een contract gesloten voor de duur van tien jaar betreffende gemeentelijke toelagen aan de school. Burgemeester Frans Van Riel en secretaris John Van den Broek, namens de gemeente, zegden een subsidie toe van 35 F per leerling van de lagere school

voor de aanschaf van materiaal voor naai- en breilessen. De bewaarschool kreeg een toelage van 12 F per leerling. Tien jaar later betaalde de gemeente 38 F per leerling van de lagere school en 15 F per leerling van de bewaarschool.

Louisa Montens d' Oosterwijck, ondervoorzitster van de VZW sinds de oprichting in 1923, stierf te Loenhout in januari 1940. Corneel Beyers werd de nieuwe ondervoorzitter. De beheerraad van de VZW zag er in 1940 als volgt uit; pastoor Jules Verschuieren voorzitter, Corneel Beyers ondervoorzitter, Adriaan Van Dijck schrijver- schatbewaarder, en de leden Corneel Aertsen, Julia Deckers en Lodewijk Van Nueten. Toen Julia Deckers in 1943 stierf werd zij vervangen door Anna Verschraegen.

d. De school tijdens de oorlogsjaren.

Eind 1945 schreef pastoor Verschuieren een uitgebreid verslag over alle rampen die Loenhout getroffen hadden tijdens de oorlogsjaren. Het grootste deel van het verslag handelt over de verwoesting van de kerk, maar ook de school had zwaar te lijden. Op 11 mei 1940 om half negen s'avonds hebben Duitse vliegtuigen de dorpskom van Loenhout met brandbommen bestookt. De kerk, de meisjesschool en 26 woningen vielen ten prooi aan de vlammen. In een brief van 11 juli 1940 aan 't gemeentebestuur schrijft pastoor Verschuieren; "Het droevig lot dat onze aangenomen meisjesschool op zaterdag 11 mei trof is u allen bekend. Talrijke brandbommen werden uit vliegtuigen op de school geworpen, gans de school brandde uit, gebouw en inboedel gingen grotendeels verloren.. Wij menen dat vóór alles aan de heropbouw der school en aan het vervangen van de vernielde inboedel moet gedacht worden.." Volgens de pastoor kwam de school in aanmerking voor oorlogsschade "zij is van openbaar nut daar zij openstaat voor al de kinderen der gemeente.."

De school kon in 1941 hersteld worden, mede door de vrijgevigheid van de Loenhoutse bevolking. Maar in januari 1945 werd de school opnieuw verwoest. Pastoor Verschuieren schrijft daarover in zijn verslag; "De 14° januari 1945 ontplofte een V2 in de Kapelstraat. Er vielen 14 doden en vele gekwetsten.

Zeven huizen werden totaal vernield, ook de parochiale meisjesschool, die in 1941 van de eerste ramp hersteld was, alsmede de huishoudschool werden totaal vernield. Aldus heeft de meisjesschool tweemaal haar tol betaald aan de oorlogsrampen.." Door de vernieling van de school moest er uitgezien worden naar noodlokalen. Er werden drie noodklassen ingericht in de parochiezaal, een klas in de boekerij, in de Sint Quirinuskapel, in het huis van de zusters en nog een klas in een particulier huis. Zo kon men de lessen vanaf 3 april 1945 opnieuw laten doorgaan. En zoals na de vernieling van 1940 werd ook nu de wederopbouw aangepakt. Er kwamen nieuwe klassen bij die in 1954 plechtig ingehuldigd werden door Mgr Van Eynde.

In 1947 overleed Corneel Aertsen, lid van de beheerraad van de VZW. In zijn plaats werd Jozef Vermeiren verkozen. De beheerraad zag er nu als volgt uit; Jules Verschueren, pastoor, voorzitter, Jozef Vermeiren, landbouwer, ondervoorzitter, Adriaan Van Dijck, onderwijzer op rust, schrijver-schatbewaarder en de leden Anna Verschraegen en Lodewijk Van Nueten.

e. Viering eeuwfeest van de school.

Het honderdjarig bestaan van de school werd op zondag 28 oktober 1958 op plechtige wijze herdacht. Het dorp was die dag mooi versierd. De feestelijkheden begonnen in de voormiddag met een optocht, een plechtige dankmis en feestmaal. In de namiddag na het lof volgde de feestzitting. Meester Bresseleers als voorzitter van het feestcomité verwelkomde de aanwezigen. Verschillende sprekers brachten hulde aan de zusters en dankten hen voor hun werk ten bate van de Loenhoutse kinderen; burgemeester Van Looveren in naam van het gemeentebestuur, mevr.Brughmans-Van de Mierop als oud-leerlinge, en Marcel Joris als oud-leerling. Ook de schoolkinderen, van klein tot groot, brachten hulde en dank aan de zusters.

Pastoor August Desmedt schetste in zijn toespraak de geschiedenis van de school. Alles begon in 't jaar 1858 toen op vraag van de toenmalige pastoor van Loenhout Domien Homans en kasteelheer Albert Montens de vier eerste zusters van Gijzegem naar Loenhout kwamen. Bij hun aankomst op 11 oktober 1858 werden ze in processie naar de kerk geleid waar de deken van Hoogstraten hen hartelijk verwelkomde. De zusters namen hun intrek in het huis op de Huffel dat in Loenhout van oudsher gekend was als herberg De Keizer. Albert Montens had dit huis op 31 december 1853 gekocht van Petrus Josephus Vorrselemans en Theresia Vroman. Het was een herberg en bakkerij.

De zusters hadden succes met hun school. Pastoor Desmedt toonde met cijfers hoe de groei van de bevolking zorgde voor steeds meer schoolkinderen. Bij de stichting van de school woonden er in Loenhout 1700 mensen, in 't jubeljaar 1958 waren het er al 2847. Ook de schoolbevolking en het aantal klassen ging in stijgende lijn. Het begon met twee klassen lager onderwijs in 1858. Honderd jaar later waren er 8 klassen lager onderwijs en 5 kleuterklassen.

f. De zusters verlaten Loenhout.

In augustus 1984 vertrokken de laatste drie zusters van Gijzegem uit Loenhout. Juist zoals in de priesterseminaries ging ook in de vrouwenkloosters het aantal roepingen sterk achteruit. Toen er hier nog maar drie zusters overbleven besloot het bestuur van de congregatie het klooster in Loenhout te sluiten. Ruim 125 jaar hadden de zusters van Gijzegem zich ingezet voor het onderwijs en de

opvoeding van de Loenhoutse kinderen. Met een plechtige dankmis op zondag 12 augustus 1984 nam Loenhout afscheid van de zusters Martha, Christine en Hermine. Pastoor Noyens en burgemeester Ansoms benadrukten in hun dankwoord de grote invloed die de zusters gedurende 125 jaar uitgeoefend hebben op het leven van de Loenhoutse gemeenschap. De talrijke aanwezigen in de kerk betoonden met een daverend applaus hun sympathie en dankbaarheid jegens de zusters. Met een kort dankwoordje namen de zusters afscheid; "Het is met veel spijt dat we Loenhout verlaten... Loenhout zal steeds voor ons een zeer mooie bladzijde zijn in ons levensboek..".

4. De grote stappen op een rijtje

1874: oprichting zondagsschool

1878: oprichting Ministerie van Onderwijs

1879: Er volgt een nieuw en tweede Wet op het Lager Onderwijs (wet van Humbeeck). Men noemt deze wet ook wel 'de ongelukswet'. De hoofdbepalingen van deze wet waren dat iedere gemeente minstens een officiële school moest onderhouden; de gemeenten geen vrije school mochten subsidiëren; de onderwijzers in de gemeentescholen een diploma van een rijksnormaalschool moesten bezitten; godsdienstonderricht uitsluitend buiten de lesuren kon gegeven worden en op uitdrukkelijk verzoek van de ouders worden ingericht.

1893: oprichting bewaarschool

1905 - 1960: 4^{de} graad van de lagere school

1914: Het lager onderwijs wordt verplicht gemaakt tot de leeftijd van 12 jaar. Deze leerplicht kwam echter maar na de eerste wereldoorlog tot zijn volle recht.

1921: De wet DESTREE verlengt de schoolplicht tot 14 jaar.

1938-1939: De meisjesschool telt 217 meisjes.

1950 - 1960: naaischool.

1954: Een nieuwe kleuterschool - 'bewaarschool' - wordt gebouwd en ingezegend.

1955: De wet COLLARD beperkt de betoelaging van het vrij onderwijs en bepaalt dat de staat om het even waar nieuwe rijksscholen kan oprichten. Dit leidt tot een schoolstrijd.

1960 - 1987: Familiale school, bij ons beter gekend als beroepsschool,



opgericht onder pastoor De Smet. Mevr. Huybrechts was de eerste leerkracht in deze beroepsschool.

1960 – 1970: Er worden verschillende klassen bijgebouwd in de Stoffezandstraat.

1965: De centrale verwarming doet zijn intrede. Voordien werden de lokalen verwarmd met kolenkachels.

1960 – 1965: Ook in het klooster wordt er vernieuwd: keuken en achterkeuken, inrichting van een badkamer en een logeerkamer, de centrale verwarming en de slaapzaal wordt omgevormd tot kamers.

1967: herinrichting van de kapel

1980: oprichting van het oudercomité onder Zuster Martha en op initiatief van André Moens. In dit eerste oudercomité zetelden Ad Spithoven, Paul Theeuws, echtpaar Segers – Koeken, echtpaar Rombouts – Aernouts.

1984: Het klooster wordt gesloten. De Zusters van Vincentius A Paulo vertrekken uit Loenhout. De laatste zusters waren Zuster Christine Nubens, Zuster Hermine Spiessens en Zuster Martha Van den Eeckhout.

Na 125 jaar Zusters als schoolhoofd gehad te hebben, wordt de functie van directeur ingevuld door leerkrachten : **Maria Mertens**, directeur van 1 september 1984 tot 1 september 1994, **Rita Bogaerts**, directeur van 1 september 1994 tot 1 september 2007 met een onderbreking van schooljaar 2003-2004, omwille van een ongeval, De vervanging gebeurde door Maria Van Leuven. **Pascale Van Haute** is directeur vanaf 1 september 2007

1986: Mai Van Dooren begint op school. Voordien was Hilda Kenis de poetsvrouw.

1997: Baloen start voor- en naschoolse opvang met het Nadiëntje

September 1998: De Vrije Meisjesschool biedt vanaf nu gemengd onderwijs. Er worden 7 jongens ingeschreven in het eerste leerjaar. De naam van de school verandert in **BALOEN**, gekozen door de leerlingen. Ba(sisschool)Loen(hout).

2002: Kinderverzorgsters worden ingeschakeld op school (Liesbet Vaasen)

2003: voortaan zorgt Stelkelbees voor de voor- en naschoolse opvang

2003: het oudercomité van Baloen wordt door het VCOV (Vlaamse Confederatie van Ouders en ouderverenigingen) uitgeroepen tot 'oudercomité van het jaar 2003'. Baloen haalt deze nominatie binnen door haar rijk en divers programma, haar creativiteit en enthousiasme. Samen met het schoolbestuur en de leerkrachten deden ouders er alles aan om van de school een hechte gemeenschap te maken.

Personeel huishoudsschool vroeger: Mevr. Huybrechts (directie), Maria Van Dijck, Maria Van Riel, Martine Plasmans, José Sterkens, Lea Van Oevelen, Maria Van Dongen, Gerda Bresseleers, Louisa Van Aken, Martha Vermeiren, Agnes Maes, Gerda Horemans, Monique Jansens,, Betty Bollendonck, Jeanne Van den Broeck, Maria Aertsen, Rita Aertsen, Gerd Houben, Lea Van den Muysenbergh, Maria Brughmans, *Maria Adams*

Personeel lagere school vroeger: Maria Bartholomeeussen, Yvonne Boudewijns, Lea Van den Muysenbergh, Maria Van Look, Aleidis Van Dongen,

Lutgard Van Dongen, Maria Stes, Theresia Philipsen, Maria Meeusen, José Pockelé, Ria Van Elsacker, Odile Van Elsacker, Rita Bogaerts, Maria Mertens, Maria Van Leuven, Astrid Bogaerts, Mariëlle Kuypers, Andrea Leirs, Agnes Peeters, Annie Boudewijns, Brigitte Meeusen, Maria Jacobs, *Mieke Van Dun, Mieke Bastijns*
Personeel kleuterschool vroeger: Godelieve Van Pelt, Gaby Van Aken, Stella Van Wouwe, Monique Van Aken, Els Roovers, Gondis Van Dongen, Lea Simons, Maria Van Dijck, Francine Bevers, Francine Roovers, Lea Mortelmans, Dora Janssen, Yolanda Peeters

Personeel waarvan we de afdeling waarin ze stonden niet achterhaald hebben: Jeanne Van den Broeck, Magda Verheyen- Vervoort

LOENHOUT

Baloen kampioen

Op vrijdag 23 januari 2004 viel het oudercomité van basisschool Baloen uit Loenhout in de prijzen! De enthousiaste oudervereniging van Baloen werd namelijk uitgeroepen tot "oudercomité van het jaar 2003". Deze wedstrijd was georganiseerd door het VCOV, de Vlaamse vereniging van ouders en oudercomités. Uit tientallen inzendingen werd Baloen genomineerd voor de provincie Antwerpen.

Na deze nominatie nam Baloen het op tegen de 4 andere genomineerde oudercomités uit de andere Vlaamse provincies. Elke oudervereniging stelde boeiende projecten voor, maar Baloen haalde de overwinning binnen door haar rijk en divers programma, haar creativiteit en enthousiasme! Met de volledige steun van het schoolbestuur en het leerkrachtenteam konden er door het oudercomité van Baloen dan ook grootse projecten gerealiseerd worden in het voorbije jaar, zoals de vernieuwing van de speelplaats, het maken van het Baloenlied, het maken van prenten voor het project sociale vaardigheden, enz.

Deze inzet werd zeker beloond met deze overwinning!



Huidig personeel:

directeur Baloen: Pascale Van Haute
zorgcoördinator kleuter- en lagere school: Greet Eelen

leerkrachten lagere school: Maria Van Dijck, Nicole Dufraing, Lutgard Van Looveren, Gonda Wouters, Chris Fockaert, Griet Fransen, Isabel Joosen, Mariska Van Rompaey, Daniëlle De Cnodder, Veef Van Looveren (turnleerkracht)

kleuterleidsters: Viv Glaude, Kris Druyts, Leen Kenis, Liesbeth Mertens, Hilde Van Dun, Nicole Gommers, Nancy Valgaeren, Dorien Quirijnen

kinderverzorgster: Liesbet Vaasen
onderhoud kleuter- en lagere school: Mai Van Dooren

Administratie: Hedwige Bogaerts, Nicole Adriaenssens

ICT-verantwoordelijke: Lieve Bolckmans

Loenhoutse basisschool heeft het beste oudercomité van Vlaanderen

LOENHOUT - We hadden al de man van het jaar, het boek van het jaar en zelfs het autowrak van het jaar, maar sinds deze week heeft Vlaanderen ook zijn allereerste *Oudercomité van het jaar*. Uit tientallen kandidaten en vijf finalisten kwam het comité van basisschool *Baloen* in Loenhout als beste uit de bus.

"We hadden het niet verwacht, omdat er zoveel kandidaten waren", zegt voorzitter Marleen Van Dijk van het comité. De jury van de *Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen* moet het moeilijk gehad hebben. Maar blijkbaar heeft ons verzorgde dossier met al onze realisaties de doorslag gegeven."

Die realisaties mogen er dan ook zijn. De ouders van de kleuters en lagere schoolkinderen van de vrije school *Baloen* zijn zowat het hele schooljaar in de

weer. Het begint in oktober met de Schoolfeest en de Leerkrachtendag, waarbij alle leraars in de bloemetjes gezet worden, en het eindigt in de zomer met een grote barbecue. Elke twee jaar is er een complete kindermusical, een speciaal gecomponeerd *Baloenlied* werd op cd gezet, kortom samen met de leraars doet het oudercomité er alles aan om van de school een hechte gemeenschap te maken.

"Maar het gaat nog verder", zegt Marleen Van Dijk. "Iedereen weet dat de vrije scholen weinig

middelen hebben. Daarom steken we zelf ook de handen uit de mouwen. Zo hebben we vorig jaar de speelplaats van de school vernieuwd, met eigen handen en zelf verzameld geld. Ook hebben we samen met de leraars een computerklas gebouwd: de ene zorgde voor tweedehands computers, de tweede versierde ergens tien bureaus, de derde schuurde en schilderde die, de vierde schilderde de klas, kortom met een minimaal budget kunnen we wonderen doen. En door samen te werken is het comité geëvolueerd tot een hechte vriendenkring. Sommige ouders worden zelfs lid om zich te kunnen integreren in de Loenhoutse gemeenschap."

"Voor mij is dit oudercomité een droom", zegt waarnemend di-

rectrice Maria Van Leuven. "Niet alleen omdat ik maar beperkte financiële middelen heb. Maar vooral omdat het inhoudelijk zo goed aansluit bij onze leerkrachten. Zo heeft een bevraging uitgewezen dat veel ouders bezig waren met 'gevoelens bij kinderen'. Met de leraars hebben we daarom een kaartjessysteem uitgewerkt dat in alle klassen gebruikt is om ongedwongen over gevoelens te praten. Deze maand is dat *Be-zorgdheid*. Wij weten dan ook dat het onderwerp thuis opgevolgd wordt. En is er een probleem met één van de leraars, dan weet ik dat ook veel sneller dan in een klassieke situatie."

Boris ROUSSEUW

■ www.baloen.be ; www.vcob.be





Baloen heeft oudercomité van het jaar

■ LOENHOUT

De Vlaamse vereniging voor ouders en oudercomités koos het oudercomité van de vrije basisschool Baloen uit Loenhout-Wuustwezel tot oudercomité van het jaar 2003. Uit tientallen inzendingen was Baloen genomineerd voor de provincie Antwerpen. In de finale moest de school het opnemen tegen vier genomineerden uit de andere Vlaamse provincies.

Elke oudervereniging stelde boeiende projecten voor. Baloen behaalde de eerste prijs door een rijk en divers programma, de creativiteit en het enthousiasme. Mai Van Leuven vertelt wat het oudercomité vorig jaar presteerde: „Het paradepaardje is zeker de vernieuwing van de speelplaats. Die werd een stuk kindvriendelijker en fraaier. Het oudercomité maakte ook een *Baloenlied* dat door onze leerlingen met vuur wordt gezongen. Ook op het vlak van het leerplan werd een steentje bijgedragen. Zo maakten de ouders prenten voor het project rond sociale vaardigheden.”

Het embleem van de wedstrijd zal in de school worden opgehangen. (VW)

Het oudercomité van Baloen (inzet) is bijzonder tevreden over de vernieuwing van de speelplaats. Het initiatief leverde hen de titel 'oudercomité van het jaar' op.

FOTO KOEN FASSEUR

Loenhout heeft beste oudercomité

LOENHOUT - Sinds deze week heeft Vlaanderen zijn allereerste Oudercomité van het jaar. Uit tientallen kandidaten en vijf finalisten kwam het comité van basisschool Baloen in Loenhout als beste uit de bus. De realisaties mogen er dan ook zijn. De ouders van de kleuters en lagere schoolkinderen van de vrije school Baloen zijn zowat het hele

schooljaar in de weer. Het begint in oktober met de Schoolfuif en de Leerkrachtendag, waarbij alle leerders in de bloemetjes gezet worden, en het eindigt in de zomer met een grote barbecue. Elke twee jaar is er een complete kindermusical, en een speciaal gecomponeerd Baloenlied werd op cd gezet.

BR

Baloen heeft beste oudercomité

■ **LOENHOUT** - Het oudercomité van basisschool Baloen is uitverkozen tot beste oudercomité van Vlaanderen en sleepte zo de titel 'Oudercomité van het jaar' in de wacht.

De jury van de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOV) heeft uit de vele kandidaten het comité van de vrije basisschool Baloen gekozen. 'Oudercomité van het jaar' wordt je natuurlijk niet zomaar. Daar moet je ook wat voor doen. Het verzorgde dossier met al de realisaties in van het oudercomité heeft waarschijnlijk de door-

slag gegeven. De ouders van de kleuters en lagere schoolkinderen van de vrije basisschool zitten tijdens het jaar niet stil. Ze organiseren elk jaar een schoolfeest, een leerkrachtendag, een barbecue en om de twee jaar een heuse kindermusical. Samen met de leraars doen de ouders er alles aan om van de school een hechte gemeenschap te maken.

Het comité steekt ook regelmatig zelf de handen uit de mouwen. Vorig jaar hebben de werklustigen eigenhandig de speelplaats vernieuwd met zelf ingezameld geld. Ook hebben ze samen met de leraars een computerk-

las in elkaar gestoken. De vrije scholen hebben maar beperkte financiële middelen, maar het oudercomité van Baloen weet zo heel wat

te realiseren met een minimaal budget. Door samen te werken is het oudercomité een echte vriendenkring geworden. (AVdO)



5. Van Oudercomité naar Ouderraad

Een groot deel van de algemene opvoeding van het kind vindt plaats op en rond de school. De ouders blijven echter in de eerste plaats verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kinderen. Daarom is het ten eerste aangewezen om een directe communicatie te onderhouden tussen de ouders en het personeel van onze school. Deze communicatie wordt waar gemaakt door een "oudervereniging".

De oudervereniging streeft ernaar het opvoedkundig, cultureel en didactisch "comfort" van de school te verbeteren door haar morele, financiële en daadwerkelijke steun.

De kas wordt vooral gespijzigd door het inrichten van allerlei activiteiten

"Last but not least" is het de bedoeling een band te scheppen tussen de school en de ouders, een "brug" tussen de school en het gezin binnen onze eigen Loenhoutse gemeenschap.

Het oudercomité werd opgericht in 1980 onder de directrice zuster Martha en het toenmalige schoolbestuur bestaande uit pastoor Noyens, Jef Aertsen, Marcel Joris en Louis Vorsselmans.

André Moens nam het initiatief tot oprichting van het oudercomité. De andere leden waren Ad Spithoven, Paul Theeuws, Echtpaar Segers-Koeken, echtpaar Rombouts-Aernout

Voor zover onze kennis en ons geheugen toelaten, vinden we volgende voorzitters terug:

- Ad Spithoven
- Hilde De Maeyer
- Sus Vissers
- Patrick De Bruyn ? – 25/06/1996
- Betty Peeters 25/06/1996 – 02/02/1999
- Philippe D'Excelle 02/02/1999 – 02/04/2000
- Kathleen D'Hondt 02/04/2000 – 30/06/2002
- Marleen Van Dijck 30/06/2002 – 01/06/2005
- Joris Sysmans 01/06/2005 – 23/06/2009
- Wim Verboven 23/06/2009 –

In de jaren '90 waren er activiteiten gaande van een kaartavond tot een bodega. Later werden dat kaas-en wijnavonden, georganiseerde wandelingen en grootse barbecues.

In '87 of '88 werd een grote enquête gehouden onder de ouders met als onderwerp: busvervoer voor de kinderen van en naar school toe. Het busvervoer slorpte destijds al het geld op en er werd gekozen om deze af te schaffen. Het was een zware beslissing.

In 2003 werd een grote tevredenheidsenquête gehouden over allerlei aspecten van de schoolwerking. Zowel het goed voelen van de kinderen werd bevraagd, alsook de activiteiten en praktische organisatie van de school. Deze bevraging zorgde voor een ware stormloop aan veranderingen. In samenwerking met het schoolbestuur en het personeel werden de toiletten en de speelplaats in de lagere school vernieuwd. De computerklas werd ingericht, Het onderwerp 'sociale vaardigheden bij kinderen' bleek grote interesse te wekken bij de ouders. Een handleiding werd gezocht en gevonden. De mooie kleurplaten die het oudercomité ontwierp, worden nog steeds gebruikt.

In 2003 kreeg Baloen een plekje op de website: www.baloen.be

Ook het Baloenlied was een feit.

Op vrijdag 23 januari 2004 werd het enthousiaste oudercomité van Baloen uitgeroepen tot 'het oudercomité van het jaar 2003'. De wedstrijd werd georganiseerd door de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen over gans Vlaanderen. Baloen haalde haar overwinning binnen door haar rijk en divers programma, haar creativiteit en enthousiasme. Samen met het

schoolbestuur en het personeel deden ouders er alles aan om van de school een hechte gemeenschap te maken.

Volgens de voorzitter was de succesformule de volgende: iedereen was welkom, alle ideeën waren bespreekbaar en iedereen was actief naar eigen vermogen. De overwinning was een mooie beloning voor de inzet van de ouders!

Op 01/04/2005 wordt het oudercomité omgevormd tot ouderraad. De werking veranderde daarmee niet. Er werd een huishoudelijk reglement opgemaakt en er kwam een afvaardiging van ouders in de schoolraad.

'Kattebelletje', de maandelijkse infobrief naar ouders toe, vindt zijn oorsprong in het oudercomité, evenals het trimesteriële tijdschrift 'Kazakske'.

Ook vandaag beschikt Baloen nog over een knappe ouderraad. Het voorbije schooljaar

- verzorgden ze info-avonden op school
- zetten ze de leerkrachten in de bloemetjes op de 'dag van de leerkracht'
- versierden ze de speelplaats met kerstbomen en zorgden voor lekkere chocomelk
- verwendeten ze de leerlingen met wafels met carnaval
- ondersteunden ze het grootouderfeest en het muzisch atelier 'geuren en kleuren'
- zorgden ze voor lekkere soep op koude winterdagen
- organiseerden ze een grote barbecue met play-back....

Dat de ouderraad een verrijking is voor Baloen, is duidelijk. Hun feed-back is en blijft heel waardevol!

6. Vroeger "Schoolcomiteit", "Schoolcomité" of "de Inrichtende Macht", nu "Schoolbestuur"

Juffrouw Montes richtte samen met de Zusters van Gijzegem de zustersschool op en zetelde in het "schoolcomiteit".

Andere leden waren;-

Madame Verschraegen, tweede vrouw van notaris Jan Speltincx. Madame woonde toen in het huis op de Brechtseweg dat later het wijkhuis werd.

- **Meester Bresseleers** van de Wuustwezelseweg
- **Jef Van Dijck**, ook wel Jef van 't meesterke of "zoon van 't Janeke" genoemd. Hij woonde in het huis waar nu 't Kruidenierke is vlakbij de parochiezaal.

Toen pastoor De Smedt in Loenhout kwam, trad **Jef Aertsen** (Hoogstraatseweg) in de voetsporen van zijn vader Corneel en sloot aan bij het schoolcomiteit. Dat zal in 1952 of 1953 geweest zijn. Corneel zat vroeger in een beheerraad die later uitgroeide tot Parochiale Werken.

Jef vertelt over zijn periode in het schoolcomiteit:

"Het was de bedoeling dat ik schatbewaarder zou worden van Parochiale Werken en het schoolcomiteit. Ik ben wel nooit met geld in aanraking gekomen; secretaris-schatbewaarder was indertijd alleen maar een naam. Alles bleef onder beheer van Pastoor De Smedt; daar werd niet aan getornd.

Eén keer per jaar bracht het schoolcomiteit verslag uit aan het Ministerie van Onderwijs en dan moesten er documenten ondertekend worden. Wat daar op stond, daarover zegt Jef: "Ik zou het niet weten, er was weinig of geen boekhouding en die werd door de Zusters niet uit handen gegeven; zij hielden de touwtjes van de school helemaal in handen".

Waarvoor diende het schoolcomiteit dan wel in die tijd?

Jef zegt: "Wij waren er voor de benoemingen, wij waren zeer onderlegd in benoemingen (lacht). De nieuwe leerkrachten moesten zich kandidaat stellen bij het schoolcomiteit, maar de Zusters hadden voordien 'de kaarten al geschud'." Om alle problemen te vermijden moest de kandidaat in die tijd iemand van Loenhout zelf zijn, en dan de oudste eerst, zo waren de regels.

Parochiale Werken en schoolcomiteit waren vroeger één geheel, omdat de parochiezaal en de school eigendom zijn van Parochiale Werken. Het schoolcomiteit zelf had geen eigendom.

Als er bouwwerken werden aangevat, moest er aangeklopt worden bij Parochiale Werken voor het nodige geld. Pastoor De Smedt regelde de geldzaken. Destijds werd de parochiezaal, de kleuterschool en de turnzaal gebouwd en Pastoor De Smedt was een specialist om aan het nodige geld te geraken. Hij liet de vrouwen van de Boerinnenbond (nu KVLV) alle maanden huis aan huis 20 frank ophalen. Sommigen die het konden, betaalden ineens voor een heel jaar.

Een tijdje later sloten ook **Marcel Joris** (Oud-Dorpsstraat), **Louis Vorsselmans** (Tienpond) en **Jan Bogaerts** van 't Sneppel aan.

Na pastoor De Smedt kwam Pastoor Noyens en die nam van ambtwege het voorzitterschap over. Tijdens zijn aanstellingsperiode zijn er geen nieuwe werken gestart. Wel werd het kloostergebouw van de school, na de terugkeer van de laatste Zusters naar Gijzegem en na een tijd leeg te hebben gestaan, verhuurd aan Monique Van Aelst. Zij baatte er een krantenwinkel uit. Daarna is het voor een goede prijs (Herberg De Keizer) door Pastoor Noyens, Marcel Joris en Jef Aertsen verkocht aan Rudy Dockx.

Achteraf gezien was dat misschien beter niet gebeurd, maar er waren erg veel kosten aan. Jef Aertsen had aan meerdere mensen waaronder architecten raad gevraagd. Die zegden het pand niet te verkopen, 'maar ' te zorgen voor 20 miljoen BEF om het te renoveren.

Bij de verkoop is in de akte genoteerd dat aan de voorgevel van het klooster niets mocht veranderd worden. Het is geen geklasseerde woning, maar toch moet het vooraan in de originele staat bewaard blijven. Rudy Dockx heeft zijn woord gehouden. Hij heeft de ramen er uit gehaald en ze, hersteld, terug geplaatst. Mettertijd zijn er ook plannen om het dak te vernieuwen.

Na het afscheid van pastoor Noyens als voorzitter van Parochiale Werken en schoolcomité is in onderling overleg een verdeling van de verantwoordelijkheden doorgevoerd.

De vzw Parochiale Werken is eigenaar gebleven van de schoolgebouwen, maar heeft deze in erfpacht gegeven aan de huidige vzw vrije basisschool BALOEN. Het initiatief hiervoor werd genomen door **Frans Aertsen**(Palmbosstraat) voorzitter Parochiale Werken samen met de volgende leden; **Leo Stes** (Marsweg), **Geert Vrints** (Henningenaan), **Maria Kersemans** (Oosteneindlaan) en **Maj Van Dijck** (Nieuwstraat)

Het schoolcomité bleef nieuwe mensen aantrekken.

Magda Van Dijck, (Oud-Dorpsstraat) en **Pia Rombouts** (Molenbosweg) als eersten, nadien **Twan Cools** (Oud-Dorpsstraat), **Mieke Van Look**(Oud-Dorpsstraat), **Frans Van Geel** (Hofdreef) en **Det Meeusen**(Heikenweg)) namen op hun beurt een stuk verantwoordelijkheid. op.

Jef Aertsen voelde zich al te oud om nog in het schoolcomité te blijven zitten. Hij is ongeveer 35 jaar lid geweest. "Dat is te lang!", zegt Jef

Met de opkomst van het oudercomité werd er geopperd om verjonging te brengen binnen het schoolcomité en zo is Jef dan gestopt. Rond dezelfde periode is ook de participatieraad in het leven geroepen met verantwoordelijken uit allerlei organisaties zoals KVLV, het personeel, de parochie, het schoolbestuur. Allemaal mensen uit de Loenhoutse gemeenschap die begaan waren met het beleid van de school en die de visie van de school mee ondersteunden. Vanuit de participatieraad is ook het idee van lees- en creamoeders gegroeid, vrijwilligers die op school een handje toestaken tijdens de leessessies en de handwerklessen.

Ook **Peter Verschueren** (Neervenweg), **Leon Kenis** (Dijkweg) en **Marc Vermeiren** (Popendonkseweg) hebben ieder hun steentje bijgedragen om ondersteuning te bieden binnen de werking van het schoolbestuur..

Het huidige schoolbestuur bestaat uit de volgende leden:

Tom Vandekeybus(Neervenweg), voorzitter en degene die de toekomstplannen van Baloen mee helpt vorm te geven, **Annemie Van Dijck** (Neervenweg) die zorgt voor het evenwicht in de begroting, **Luc Vermeiren** (Verbrand Hofstraat) die zich vooral ontfermt over de herstellingen op school, **Fons Hoobergs** (gepensioneerd directeur en coördinerend directeur) afkomstig uit Antwerpen met een gedegen kennis over het beleid van scholen, **Maria Van Leuven** (gepensioneerde leerkracht Baloen) uit Rijkervorsel met haar rijke pedagogische

achtergrond in onze school, **Marleen Van Dijck** (uit Brecht, maar meer te vinden in Loenhout) volgt veiligheid en preventie mee op en **Cil Anthonissen** (Pr-vrouw) uit de Heikenweg.

Frans Van Geel en **Twan Cools**, beiden zeer degelijke mensen met heel veel kennis en een groot hart voor de school hebben onlangs het bestuur verlaten. Wij zijn hen enorm dankbaar voor hun jarenlange, vrijblijvende inzet voor de school.

Samen vormen we het klankbord en de steun voor **Pascale Van Haute**, onze directeur in BALOEN.

Financieel is de school zelfbedruipend en ook verantwoordelijk voor onderhoud en vernieuwen van de gebouwen.

Tijdens het voorzitterschap van pastoor Noyens werd het sanitair blok op de speelplaats van de school vernieuwd. Nadien is er al veel geld geïnvesteerd in de onderhoud van gebouwen (vernieuwen dak lagere- en kleuterschool, renovatie van speelplaats lagere school, riolering kleuterschool..)

Maar onze schoolgebouwen hebben hun beste tijd gehad en zijn niet optimaal uitgerust naar de hedendaagse normen op gebied van infrastructuur, energiebeleid, veiligheid...

Daarom is het schoolbestuur bezig met het plannen van een langetermijnvisie..

Het is mogelijk dat de huidige gebouwen binnen 10-15 jaar gesloopt worden en er een volledig nieuwe school komt. Het schoolbestuur heeft dus nog werk aan de winkel.

Herinneringen

Tijdens onvergetelijk boeiende gesprekken gedurende het schooljaar 2008-2009 met Jef Aertsen (16-4-1918) en Imelda Meeusen (14-04-1921), Yvonne Boudewijns (30-05-1926), Anneke Anthonissen (10-08-1921), Marie-Louise Van Dijck (20-10-1928) en Leonie Bevers (14-09-1922) kon ik van de Loenhoutse vrije basisschool een heel stuk geschiedenis noteren. Het was een voorrecht dit te mogen optekenen. Eén voor één hebben zij hieraan allemaal, met hun eigen inbreng, graag meegewerkt. Een hele dikke merci om zoveel boeiende historische verhalen te mogen aanhoren die anders misschien verloren zouden gaan.

1. Oorlog

Als 's vrijdags de oorlog begon, dan was zaterdags de kerk al vernield. Tijdens de oorlog werd er les gegeven op andere locaties nadat bij het begin van de oorlog brandbommen op de kerk, school en verschillend huizen in de buurt waren gevallen. Alles was platgebrand en vernield.

Zo werd er les gegeven in de St. Quirinuskapel; enkel in de zomer want in de winter was daar geen verlichting.

Men gaf ook les in de bibliotheek, in de voorkamer van 't klooster en in de oude parochiezaal, maar ook bij mensen thuis die hun voorkamer afstonden om leerlingen les te laten volgen.

Bij Christiaan Oostvogels, 'Kestje', in de Warandestraat, konden twee groepen kinderen terecht. Het is het huis waar later Irma samen met haar man een groentewinkel heeft gehad.

De eerste groep kreeg les van 08.00 uur 's morgens tot 13.00 uur en de volgende groep vanaf 13.00 uur tot 18.00 uur. Ze gingen dus vijf uren naar school in plaats van een hele dag. Tijdens de speeltijd gingen ze wel naar de koer (speelplaats).

De kinderen zelf waren niet zo bang. Ze kenden geen gevaar en leefden min of meer onbezorgd. De ouders waren banger dan de kinderen.

Juist voor de mobilisatie kregen alle kinderen een kaartje omgehangen met hun naam en adres in geval ze eens niet naar huis zouden kunnen. In 't begin droeg iedereen dat plichtsgetrouw, later werd dat meer dan eens vergeten.

Oorlog moet het niet meer worden, maar honger en niks meer kunnen krijgen, daar zouden de jongeren misschien nog iets uit kunnen leren.

Jef Aertsen(91) en Imelda Meeusen(88)

Yvonne herinnert zich de eerste nacht van de oorlog nog goed. Ze kon niet slapen want de lucht hing vol ronkende vliegtuigen.

's Morgens meldde de radio dat de oorlog was begonnen.

Die eerste dag, vrijdag 10 mei, waren er bijna geen kinderen op school en de zusters stuurden degene die gekomen waren 's middags al terug naar huis. Het was pas Loenhoutse mei geweest.

Enkele dagen na het uitbreken van de oorlog ging de vader van Yvonne bij boeren beesten, die in de brandbommen gebleven waren, helpen begraven. Bij het terugkomen is hij aan de jongensschool gestorven. Yvonne was toen 14 jaar. Sindsdien waren ze vreselijk bang van de oorlog.

Bij Yvonne thuis hield men café. Dat was in het laatste huis op de hoek van de Kerkblokstraat en het Selderstraatje (Oud-Dorpsstraat). Bij hen lagen schoenen, jassen en kleren klaar ingeval er mensen 's nachts uit hun huizen moesten vluchten voor mogelijke schermutselingen.

Tijdens de oorlog heeft Yvonne in de bibliotheek les gehad en Maria Bartholomeeussen in 't Kapelleke.

Yvonne Bouwdewijns (83)

Vanaf 1938 kon je opgeroepen worden om soldaat te worden.

De vrouwen bleven dan alleen achter met de kinderen, want de mannen werden opgeleid.

Jan Aertsen, nu 89 jaar, was in Brugge gelegerd en als er geen bommen vielen dan vertelde men de één mop na de andere. Maar als ze een V1 hoorden dan was het van ... Weesgegroet Maria, vol van genade...

Marie-Louise deed haar plechtige communie de 12de mei als op 10 mei de oorlog was uitgebroken.

Anneke Anthonissen en Mit Bevers waren op vrijdag 10 mei naar de mis geweest en toen ze uit de kerk kwamen waren er veel vliegtuigen en ze wisten niet wat er te doen was. Dat was hun eerste confrontatie met de oorlog.

De mensen die niet naar de kerk gingen, liepen toen met de paternoster over de straat, zo bang waren ze van de oorlog.

De eerste zondag van de oorlog is bij Louis Van Hasselt een brandbom gevallen op de boerderij. Eén van hun kinderen liep zware brandwonden op en is daaraan gestorven.

Bij Marie-Louise waren ze thuis met 4 meisjes en 8 jongens. Zij was de oudste van het gezin. Haar jongste broers zijn rond de oorlog geboren.

Feel Van Dijck is van '40. Jan en Stan Van Dijck zijn in december '41 geboren. Toen de oorlog begon, ging Marie-Louise niet meer naar school; haar moeder kon de zorg voor de kinderen alleen niet aan. Ze bleef thuis tot Pasen en toen

vond haar moeder dat ze toch maar terug naar school moest beginnen gaan. Eén dag heeft ze geprobeerd, maar voor moeder was het toch té zwaar, dus bleef ze weer thuis.

Anneke Anthonissen (88), Leonie Bevers (86) en Marie-Louise Van Dijck (80)

2. Hoe waren de schooluren?

De school duurde in de voormiddag officieel van 09.00 uur tot 11.00 uur. Velen dachten dat de school om half 9 begon.

De godsdienstles liep immers van half 9 tot 9 en was eigenlijk niet verplicht maar toch was meestal iedereen aanwezig

De middagpauze duurde heel lang: van 11.00 uur tot half 2. Als je over en weer naar huis ging dan was je heel wat tijd kwijt.

De kinderen die niet overhuis gingen, speelden na het eten buiten op straat want er was amper verkeer. Imelda bleef 's middags bij haar grootmoeder in de Warande. In de zomer moest ze alle middagen te voet naar 't Sneppel melk bij de boer gaan halen en zelfs dan was er nog tijd over om buiten te spelen. .

In de namiddag duurde de school van 13.30 u tot 16.00 u.

In die tijd werd er ook zaterdagvoormiddag les gegeven en op woensdag in de voormiddag.

De jongens hadden op donderdagnamiddag vrij maar gingen dan ook nog op zaterdagvoormiddag naar de les.

De grote vakantie duurde destijds 6 weken.

Imelda

3. Onderwijs

Er waren in die tijd 4 klassen in de lagere school: het 1ste en 2de leerjaar, 3de en 4de leerjaar, 5de en 6de leerjaar, en het 7de en 8ste leerjaar. Er waren ook twee kleuterklassen. Ze lagen aan de kant van 't klooster waar destijds alleen een benedenverdieping stond.

Tegen het einde van Imelda's schooltijd, werd een verdiep op de twee klassen tegen de Kapelstraat gezet. Die waren bestemd voor de beroepsschool en daar was ook de keuken.

Bij de bouw moesten de vaders van de leerlingen die boer waren, en die waren er veel in die tijd, een kar stenen gaan halen in de steenfabriek in St.-Lenaarts. Ieder van hen moest dat gratis doen. De vader van Imelda had toegezegd, maar had op dat moment geen tijd en dan heeft Fik Bout met zijn oerts, een kar waar lange bomen op konden gelegd worden, de stenen gaan halen. Als ze die op

school kwamen lossen, stonden de leerlingen met z'n allen toe te kijken. De man die de stenen bracht, kreeg van de zuster een borrelt jenever en de kinderen van de boer kregen een prentje.

Toen het verdiep afgewerkt was, moest je via een houten trap naar boven. Je moest je schoenen of klompen beneden aan de trap zetten of mee naar boven dragen en boven sloefen, die je van thuis meebracht en die op school bleven staan, aandoen..

Toen Imelda klein was, waren er in Loenhout tien of twaalf zusters. Er was nauwelijks ander personeel. Ze herinnert zich enkel een juffrouw van Borgerhout, Anna Bartholomeeusen. Die bleef een hele week hier en was in de kost bij Fons Elsackers in de Stoffezandstraat.

baloen
van Dorpschool Loenhout

150 jaar

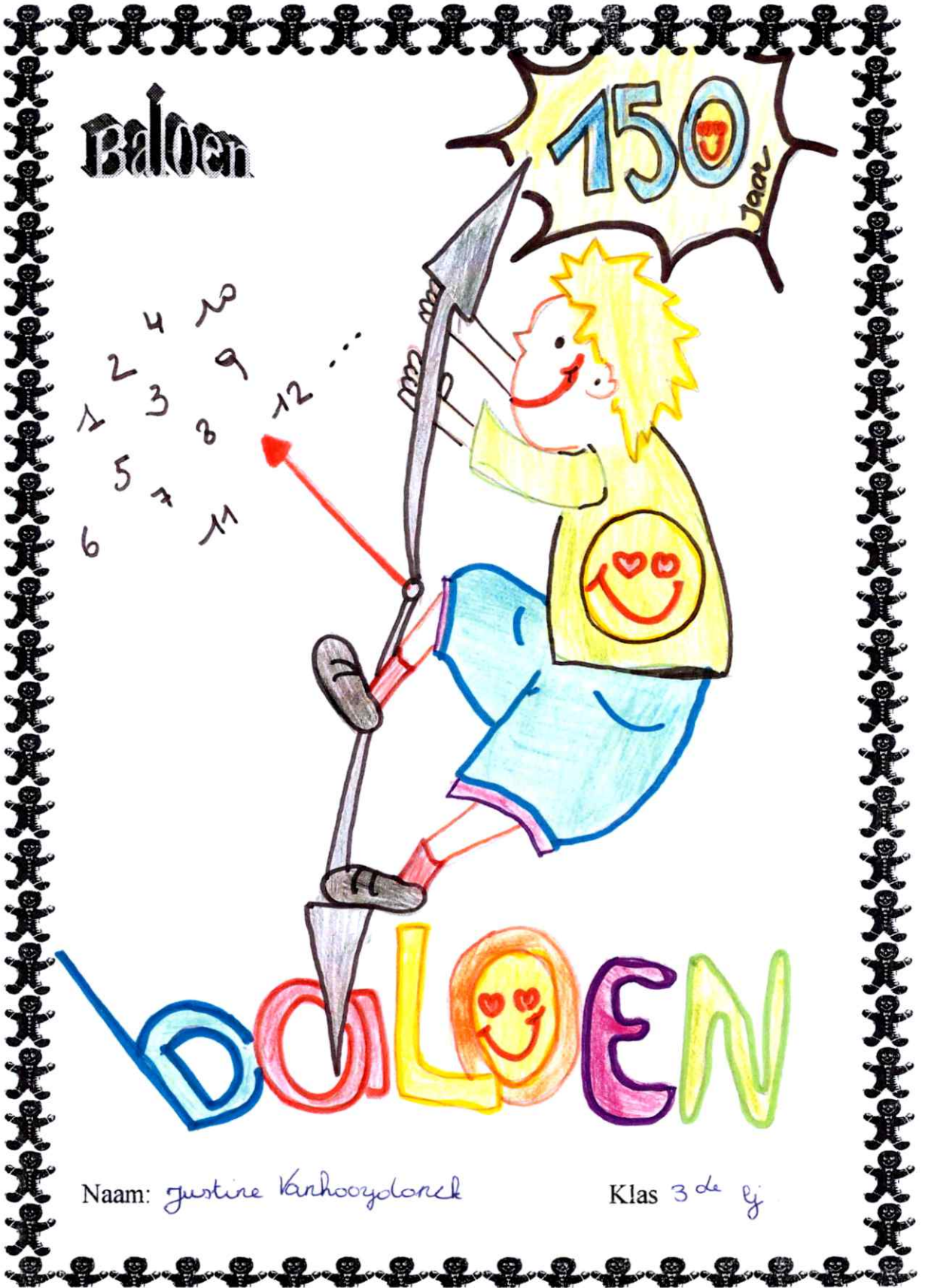
Op de laatste rij staat een juf met lang haar. Zij werkt nu nog in Baloen (kleuterschool).

Hoe heet deze juf? Juf: Viv

Teken rond de foto een heel mooie kader en geef de tekening aan je juf ten laatste op 12 juni. Misschien win jij wel een prijs!!!



Mijn naam is Isaak Simon..... Ik zit bij juf Hilde.....



Naam: Justine Vanhooydonck

Klas 3^{de} E

Elke zuster had twee leerjaren in één klas: de oudsten noemden ze de grote kant en de jongsten de kleine kant. Er zaten altijd meer dan dertig leerlingen in de klas.

Als die van 't derde leerjaar rekenen of lezen hadden, moesten die van 't vierde naaien of breien of een tekst van het bord afschrijven en omgekeerd.

De vakken waren: godsdienst, vaderlandsche geschiedenis, aardrijkskunde, rekenen, lezen, schrijven, gedichten leren en liedjes zingen

De gedichten telden heel veel verzen en in de liedjes waren levenslessen verwerkt..

WO werd niet gegeven en dingen over de natuur leerden ze thuis.

Er waren niet genoeg schoolboeken voor elke leerling. Zo haalden ze boeken 'Vaderlandsche geschiedenis' uit een kast en dan moest je per twee volgen. Na de les verdwenen de boeken terug in de kast.

Er waren drie keer per jaar examens: met Kerstmis, met Pasen en op het einde van juni. Op het einde van het schooljaar was er ook een prijsuitreiking.

Degenen die goed konden zingen, moesten daar de tweede stem zingen.

De schoolplicht was tot 14 jaar. Nadien was er de mogelijkheid om nog twee jaar naar de huishoudschool te gaan. Er werd les gegeven door juffrouwen van Berlaar, niet door de zusters. Dat was nog voor de tijd van de huishoudschool van Zr. Romana.

Je kon enkel in de winter naar de huishoudschool want in de zomer moest er thuis gewerkt worden en had men geen tijd om naar school te gaan.

Je leerde er koken en strijken, echter ook allerlei over landbouw, kinderopvoeding, broeken oplappen, kousen stoppen, ...

Ook naaien kwam aan bod: eerst een voorschoot en dan een kleeid. Op het einde van haar schoolleven heeft Imelda twee lakens geborduurd met twee hoofdkussens.

Op het einde van de winter moest je een examen afleggen en na twee jaar kon je gaan werken.

De boerenkinderen kwamen op de boerderij terecht en de burgerskinderen gingen dienen in de stad of bij een heer. Wie thuis een winkel had, kon daar meehelpen.

Dat noemen ze nu de goeie ouwe tijd!", zegt Jef.

Hij vindt dat de kinderen het nu heel wat beter hebben, maar of ze 'contenter' zijn da's een andere vraag. "Ze hebben het nu niet zo gemakkelijk om aan alle afleidingen te weerstaan. Vroeger waren die er gewoon niet."

Imelda Meeusen en Jef Aertsen

's Maandags kregen we aardrijkskunde en op dinsdag naad. Op woensdag leerden we Vaderlandsche geschiedenis, over de oorlog en de boerenkrijg.

Bij rekenen was breuken het moeilijkst maar ook delingen met de negenproef om te kijken of de uitkomst juist was. De oudere generatie kan wel veel beter hoofdrekenen dan de jongeren van nu die verwend zijn met rekenmachientjes. Maar ja, nu is er voor niks nog tijd, het moet allemaal maar rap gaan.

Breien met twee en vier priemen was ook iets dat op school werd aangeleerd. We hebben ooit een onderbroek moeten breien. Dat was vooral om te leren minderen en meerderen. Die werd echter niet gedragen want die was van hard katoen. Slaaplijfjes hebben wij ook gebreid - in de pauwsteek.

In de laatste kleuterklas en het 1ste en 2de leerjaar hadden we zelfs een machientje met allemaal nageltjes. Daar kon je sjaals mee breien. Je moest dan de draad over het eerste nageltje spannen en dan over een ander nageltje en weer terug en dan induwen met je duim en daarna met een haaknaald overtrekken. Dat was dan één steek en dan op naar de volgende steek.

Bij handwerk leerden we ook haken.

Bij het naaien leerden we verschillende steken: kruisjessteek, steelsteek en nog een hoop andere borduursteken. We hebben ook een tafelkleed gemaakt en dan moesten we dat hier en daar opvullen met driegdraad en dan afwerken met de juiste kleur zodat het leek of het borduursel er bovenop lag.

Vanaf 12 jaar kregen we ook kookles. Als de groten gekookt hadden en chocolademousse hadden gemaakt dan kwamen ze met de pot naar buiten en dan kregen de kleineren de overschot en een kopje koffie.

Anneke, Marie-Louise en Leonie

Yvonne is in 1946 beginnen lesgeven in Loenhout. Ondertussen is ze al het 28ste jaar op pensioen.

Yvonne of Maria Bartholomeeusen konden in de huishoudschool de gewone lessen als rekenen, taal e.a. geven. Dat hebben ze niet aangenomen, ze bleven liever waar ze waren: in hun eigen klas!

De school had intussen meer lokalen, zodat elk leerjaar in één klas kon. Yvonne begon met 31 kinderen. Dan volgden schooljaren met 45-47- 40 leerlingen en nadien minderde het aantal tot 35-30... Nog later werden die klassen ontubbeld.

Opstellen was een moeilijk vak.

De kinderen mochten de woorden: **omdat, en, toen, want**, niet te veel gebruiken want dan volgt er normaal een tweede zin. Yvonne schreef ze op het bord met een groot kruis erdoor.



Om kinderen te leren hoe ze het gemiddelde moesten berekenen, mochten ze zeggen met hoeveel kinderen ze thuis waren. Het hoogste aantal was een gezin met 15 kinderen! Al die kinderen werden geteld en gedeeld door

het aantal leerlingen. Het gemiddelde van de klas was toen 5,5 kinderen per gezin.

Yvonne gebruikte op een creatieve manier de dingen uit het dagelijkse leven in haar lessen. Op de duur had ze al een fototoestel en kon ze dia's maken om te gebruiken waar het paste in haar lessen.

In 't vierde leerjaar moest ze de kinderen leren breien met vier priemen. Op het einde van 't schooljaar ging ze in 't derde leerjaar bij juffrouw Astrid vragen of er kinderen waren die een grootmoeder hadden die kousen kon breien. Ze vroeg dan die kinderen om in de vakantie te leren kousen breien. Op die manier had ze het jaar daarop hulp ingeval er kinderen waren die vastzaten met hun breiwerk.

Yvonne

4. Blijven eten op school, in 't dorp of thuis en wat was er op de boterham?

We bleven 's middags bij grootmoeder eten in de Warande maar er waren ook kinderen die op school moesten blijven eten. Dat waren er niet zo veel want in de winkels in Loenhout mochten de kinderen van klanten ook altijd blijven eten..

Jef Aertsen ging naar Jaan Roovers, waar nu de winkel den Huffel is. Daar bleven meestal de jongens eten.

Op een zeker moment kon Imelda niet meer bij haar grootmoeder blijven eten. Imelda's moeder vroeg of de kinderen koffie konden drinken bij de zusters en moest daarvoor per week één frank betalen. Ieder bracht zijn eigen kop mee. Na de koffie werden de kopjes allemaal in een bak gedaan, afgewassen en zonder af

te drogen terug in de bak gedaan voor de dag er na. Imelda kreeg gewoonlijk confituur op haar brood en een koekje voor de laatste boterham waar enkel boter op was.

Imelda

Voor Marie-Louise, Anneke en Leonie was er ook niet veel afwisseling, meestal speculaas of gelei.

5. Sparen op school

Je bracht 's maandags 1 of 5 frank mee naar school, wat je thuis meekreeg, en dat schreef de zuster in je boekje van de Spaar en Lijfrentekas

Leonie, Marie-Louise en Anneke

6. Schoonschrift

In het begin werd er geschreven op een lei met een griffel. Veel later was er lijntjespapier en schreef je netjes tussen twee lijntjes met pen en inkt. Je had dan een roos vloeipapiertje om het teveel aan inkt op te vangen. Bij de kleermaker kregen de kinderen oude stalen van stof voor kostuums en die gebruikten ze dan om hun pen schoon te vegen; dat was sjiek...

De pennen waren rap versleten en dan moest je een nieuwe kopen bij de zusters.

Imelda heeft nog altijd de pennenstok waar ze ooit mee schreef .

Imelda

De lei had een houten kader, een rode margelijijn en een kantlijn voor de aanzet van de zinnen.

Later, op papier, moesten de kinderen de titel altijd met een dubbele pen schrijven. Dat was heel schoon weet Leonie. Met een gewone pen moest je dan de rest schrijven.

Leonie zette op haar inktpot een koperen knop die ze gevonden had (die kwam waarschijnlijk van een kostuum van de soldaten) en hoe meer je er met je zakdoek over wreef hoe harder dat die glansde.

Ze leerden schrijven tussen twee lijntjes, dan een lijntje er tussen en dan de volgende zin.

Vroeger werden er punten gegeven op schoonschrift en op foutloos schrijven.

Marie-Louise, Leonie en Anneke

De overgang van het zwart bord naar een groen bord was groot. Op zwart kon je alles veel duidelijker lezen, maar Yvonne loste dat op door haar krijt nat te maken. Ze trok ook lijntjes op het bord met viltstift zodat ze voor schoonschrift

netjes een tekst op het bord kon zetten. Dat deed ze na de schooluren, een uurtje langer blijven was voor haar geen probleem.

Yvonne schreef dan een vijftal zinnen op het bord over de bloemencorso bijvoorbeeld en dat moesten de leerlingen overschrijven. Die zinnen konden dan ineens dienen als aanzet om er een opstel mee te maken.

Yvonne vond schoonschrift belangrijk, vb het streepje aan de "t" of de lus van de "l" lang genoeg, of het puntje op de "i", anders las het gewoon niet goed, zei ze.

Yvonne (toen ze al les gaf)



150 jaar

Op deze foto staan 3 juffen die nu nog in Baloen (kleuterschool- lagere school) lesgeven.
Welke juffen zijn dat?

- 1) Juf leen (3^{de} kleuterklas) 3) Juf Mary (3^{de} leerjaar).....
2) Juf Nicole (2^{de} leerjaar).....

Teken rond deze foto een heel mooie kader. Misschien win jij wel een prijs!!!!!!

Deze tekening geef je ten laatste op 12 juni in de klas af.



Mijn naam is Hanne Ooms..... Ik zit in de 5^{de}..... klas
bij juf Jonda.....

7. Liedjes en gedichten

Er werden op school heel veel liedjes en gedichten geleerd. Die van de andere leerjaren kende je op de duur ook omdat de kinderen die op de speelplaats zongen of opzegden. Ze bevatten ook vaak levenslessen. Er was zelfs een lied bij over de woning kuisen:zindelijk en rein, moet de woning zijn.... en een liedje over .. zo moeder sprak, zo moeder dacht, zo moeder wist, zo staat het ook geschreven.

Er was ook een harmonium en een piano in de school om de liedjes mee te begeleiden

Imelda heeft de liedjes en gedichten allemaal in een schrift met pen en inkt geschreven. Haar oudste zus schreef er met sierlijke letters een titel boven.

Bij de Plechtige Communie moesten ze in de kerk in het Latijn zingen zonder dat ze er zelf één woord van begrepen. De mis verliep ook in het Latijn.

Imelda

Liedjes onthouden beter dan gedichtjes.

Toen Yvonne Bouwdewijns en Maria Bartholomeeussen al een tijd les gaven kochten ze samen een bandopnemer, zo konden ze al eens een liedje draaien of opnemen.

Yvonne moest in ' t vierde het Belgisch volkslied en de Vlaamse leeuw aanleren. Ze had destijds ook een blokfluit om de toon aan te geven. Juffrouw Maria Bartholomeeussen had meer instrumenten en was heel muzikaal.

Yvonne

8. School , kerk en catechismus

Met de hele school kwamen de kinderen ook alle maanden naar de kerk om te biechten. Je wist op de duur niet meer wat te verzinnen: ik heb gelogen, ik heb een koek gestolen, ik heb de afwas niet mee gedaan,... Dan moest je van de pastoor 3 weesgegroetjes bidden. Daags voor Pasen zat er een hele rij mensen voor de biechtstoel aan te schuiven. De pastoor had veel macht, veel aanzien. Als je die zag, pakte de mannen hun klak af en groetten ze hem.

De catechismus met allerlei grote vragen hebben we ook moeten leren. Dit boekje kreeg je mee naar huis want die teksten moest je van buiten leren.

We leerden ook wat je moest doen bij de ziekenzalving: zeven watjes klaarleggen, gewijd water met palmtak, olie. Op een bedieningsdoek, die we zelf

gemaakt hadden in school, moest dan het kruis gelegd worden tussen twee kaarsen. Wij werden eigenlijk al een beetje bang gemaakt voor de dood.

Anneke, Marie-Louise en Leonie



Vanaf je tiende jaar, en als voorbereiding op de plechtige communie, moesten we catecheselessen volgen in de kerk: twee jaar lang, tweemaal een half uur om 08.00 uur 's morgens. Om half 9 was de les gedaan en ging je recht naar school.

De jongens zaten in de kerk aan de jongenskant en de meisjes aan de meisjeskant.

De catechismus werd ook hier veel gebruikt en alle vragen moest je kunnen beantwoorden.

Ook nu nog kennen we heel wat vragen en antwoorden. Bijvoorbeeld... wat is het huwelijk?

Het huwelijk is een sacrament dat man en vrouw tot de dood verbindt. Met de gratie Heer om kinderen Christelijk op te voeden.

Donderdags was het kruistocht. Dan ging je om 07.00 uur 's morgens naar de kerk en had iedereen een vaste plaats. Na afloop om half 8, moest je maar ergens blijven en je boterhammen opeten voor je naar school ging tegen half 9. Er werd in de school nooit gevraagd of je naar de kerk ging, want iedereen ging toch.

Vroeger gingen velen voor hun plezier naar de kerk. Dan waren ze eens thuis weg. Na de mis stonden men buiten in groepjes te praten en daarna gingen ze naar de winkel. Daar kregen ze dan nog een kop koffie.

Jef en Imelda

9. De zusters

Op een bepaald moment gingen de zusters zich anders kleden. Toen droegen ze niet meer die grote witte kappen. Dat was in 1962 of 1963 als nasleep van het Concilie.

Ook priesters mochten van dan af gewoon in kostuum gekleed gaan.

De eerste keer dat de zusters in hun nieuwe kleren in de kerk zaten, zei Imelda thuis dat er 'vreemde nonnekes' in de kerk waren. Ze droegen geen kleren meer die tot op de grond hingen en ze hadden maar een kleine kap op hun hoofd.

Hier in Loenhout zijn twee zusters gestorven en begraven: Zr. Irma die heel lang ziek en Zr. Eulalie die kort ziek is geweest.

Je kon dan gaan condoleren op het klooster; daar lagen ze opgebaard.

Ze zijn begraven naast de grafkelder van de familie Montes aan de zijgevel van de kerk aan de kant van de Kapelstraat. Toen het kerkhof rond de kerk werd verwijderd, hebben zij een gedenksteen met hun naam aan de gevel van de kerk gekregen.

Toen Koning Albert I stierf hadden ze bij Imelda thuis dat nieuws op de radio vernomen en ze gingen voor de mis 's morgens bij de zusters aanbellen om dat nieuws te melden. De zusters vroegen of Imelda van thuis de krant kon meebrengen zodat ook zij het nieuws zouden kunnen lezen.

Imelda

10. Processie

De processie bestond in Imelda's tijd ook al en is nog bijna hetzelfde als vroeger. De kussens die de kinderen nu dragen, heeft zij ook nog gedragen.

Imelda

De processie is nog steeds net als vroeger. Denk aan de strooierkes. Vroeger moesten de kinderen in de kleuterklas en thuis al papierstrooisel knippen.

Anneke, Marie-Louise en Leonie

De kleren van de processie werden onder de vakantie gemaakt. Aan de roze kleedjes heeft Yvonne nog de zomen genaaid. Samen met andere juffrouwen heeft ze 3 fluwelen mantels volledig met de hand gemaakt.

Als leerkracht heeft ze ook jaren in de processie mee gestapt. Je werd dan door de mensen gekeurd want je hoorde wat ze over de leerkrachten vertelden terwijl je daar voorbij wandelde.

Yvonne

11. Goede werken

In de klas stond er een beeldje van een zwart mannetje op de lessenaar en als je er een cent in stak dan knikte dat. Dat geld was voor de missiezusters en -paters.

Anneke, Marie-Louise en Leonie

We moesten rondgaan voor het werk van Pater Damiaan. Dus overal een aalmoes gaan vragen, ieder in zijn wijk. Soms kreeg je één frank of twee. Als je vijf frank kreeg dan had je heel veel gekregen.

Jef en Imelda

12. Kleren voor school

We droegen op school zwarte schortjes. Thuis deed je andere kleren aan en je ging een hele week met de zelfde kleren naar school. We hebben het nog meegemaakt dat we twee schorten hadden: één droegen we en de andere lag klaar gestreken in de kast.

Leonie, Marie-Louise en Anneke

We droegen altijd een zwarte schort met een wit kraagje. Dat kraagje kon je apart uitwassen. Die schoolkleding werd toen al in de winkel verkocht. Als er foto's gemaakt werden op school droegen we een grote strik in ons haar. Dat deden we ook als we in 't weekend naar de familie gingen. We waren dan 'op ons zondags'.

Toen de zwarte schorten afgeschaft waren, droegen de kleutermeisjes blauwe schorten en de kleuterjongens roze schortjes. De kinderen kwamen meestal op klompen naar school. Alleen als ze op de foto gingen, droegen ze hun zondagse schoenen.

Imelda

11
4 de
g.
die
soms
te

Op deze foto staan 3 juffen die nu nog in Baloen (kleuterschool- lagere school) lesgeven.
Welke juffen zijn dat?

- 1) Juf Seer 3) Juf Sticht 2 de j.
2) Juf mai nicole

Teken rond deze foto een heel mooie kader. Misschien win jij wel een prijs!!!!!!

Deze tekening geef je ten laatste op 12 juni in de klas af.



Mijn naam is Lee Limmes Ik zit in de 5 de klas
bij juf Frans van der Laan

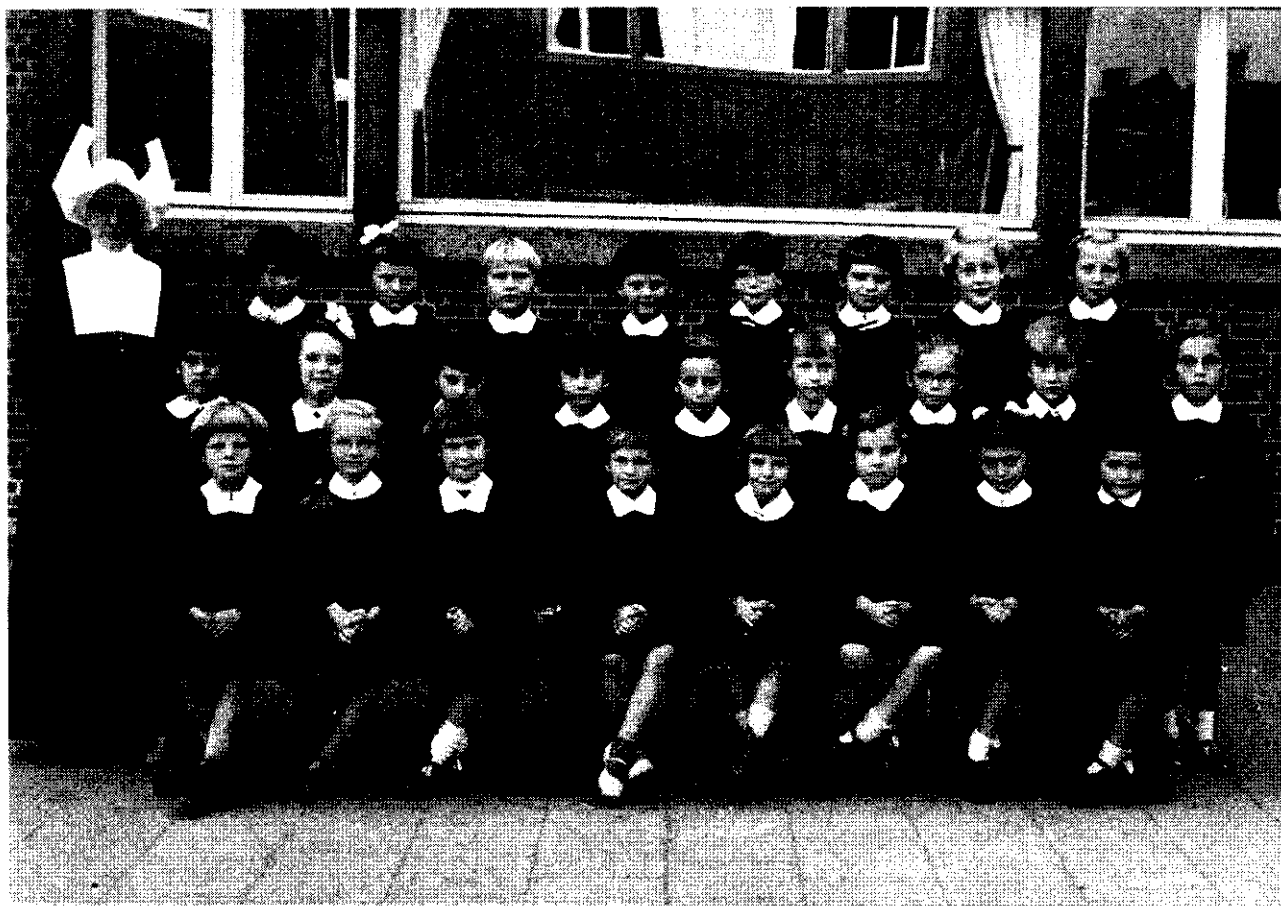
Baloeen

baloeen is cool
het is geen foute taal
het is je kei taf
we lachen ons daar te plet
de school is daar leuk
en we lachen onze deen deuk
we leren schrijven lezen
en nog andere dingen
we gaan roer voor heten
zingen



Naam: Hete

Klas 4



De meeste kinderen droegen geen jas, maar hadden wel een neusdoek omgeslagen.

Toen Yvonne in 't begin les gaf; heeft ze nooit iets met korte mouwen mogen aandoen. En een diepere décolleté kon ook niet, dan moest je een blauwe voorschoot aandoen.

Op een gegeven moment waren blauwe kledjes (tussen licht en donker) met aan de zijkant wat plooitjes en een wit kraagje, in de mode. Ter gelegenheid van een tentoonstelling, expositie noemden zij het, verschenen toen vier of vijf juffrouwen met zulk blauw kleeid. Ze hadden elk wel een verschillend kraagje.

Yvonne

13. Hoe speelden de jongens en meisjes vroeger?

De jongens kwamen dikwijls met de reep naar school, daar moesten ze achter lopen en dan waren ze rapper in school. Ze speelden ook met een tol. De meisje deden aan touwtje springen, ook met een lange koord. Twee meisjes moesten draaien en dan moest je op een rij staan en om de beurt er door springen.

Om te kunnen hinkelen, moest je eerst lijnen tekenen in het zand.

Met twee balletjes ballen en spelletjes spelen als: 'Anna zat op ene steen'...rondespelletjes waren dat. Er waren nog geen speeltuigen, alleen banken onder de luifel. Daar ging je zitten als het regende.

In de kleuterklas was er amper speelgoed. Eén van activiteiten was matjes vlechten met papier. Daarna mochten ze dat aan de kinderen van de lagere school laten zien; dat was een hele eer.

Enkele keren per jaar hing de was van de zusters op de speelplaats. Dan werd er van de ene boom naar de andere een koord gespannen. Daar hing dan de was te drogen en je mocht daar dan niet vlakbij spelen.

Jef en Imelda

14. Huiswerk

We moesten geen huiswerk maken. Je kreeg wel als opdracht om thuis sokken te breien en dan moest je tegen na 't weekend een aantal priemen gebreid hebben.

Imelda

Cahier de brouillon, de kladschriften met achteraan de zaaier met de tafels. Wie heeft die niet gekend?

Yvonne had ooit een kind in de klas dat goed kon lezen en zonder fouten schrijven maar moeite had met rekenen.

Yvonne zei tegen de kinderen dat ze de tafel die ze het moeilijkste vonden, moesten opzeggen tijdens het touwtje-springen.

Van de inspectie moesten leerkrachten ze iedere morgen 10 minuten hoofdrekenen geven. In het vierde leerjaar was het hoofdzakelijk de tafels drillen en alle bewerkingen kwamen aan bod..

Soms kregen de kinderen hun breiwerk mee naar huis omdat ze achterstonden in de school en niet meer konden volgen. Ze zag wel dat er moeders aan gewerkt hadden, maar dat het wel de bedoeling was dat de kinderen het zouden leren.

Zelf heeft ze nog bij het naaien de weeftechniek, geleerd.

Ze kافتte haar boeken met bruin papier dat ze van de handelaars kregen. Ze ging dat in de winkel vragen en dan werd dat thuis gladgestreken en zo had je sterk kaftpapier

Yvonne

15. Straffen

Imelda was linkshandig en ze moest van de zusters met haar rechterhand schrijven. Wat Imelda thuis geleerd heeft, doet ze nu nog altijd linkshandig. Maar alles wat ze op school geleerd heeft rechtshandig.

Er werd af en toe wel een tik uitgedeeld als je niet rechtshandig werkte. Nu mogen de kinderen zelfs met hun linkerhand eten; dat mocht vroeger niet. Als ze vlees moest snijden, duurde dat bij haar veel langer en bij dictee kon ze dikwijls niet volgen omdat het te snel ging.

Als straf moest je op je blote knieën op de tree gaan zitten met je handen op je hoofd en dan durfden ze wel eens op je vingers te tikken. We zeiden er niks van thuis want anders kregen we thuis ook nog een draai rond de oren.

Jef Aertsen en Imelda Meeusen

Vroeger waren kinderen niet zo mondig. Ze waren bang van de zusters. We durfden niet tegen te spreken, we durfden niks zeggen of te vragen. Zelfs als kleutertjes zaten we al met onze armen gekruist.

Als straf moesten we op de knieën op de tree gaan zitten met je handen op je hoofd en tijdens de speeltijd niet mee buiten gaan spelen. Of twee bladzijden schrijven met 50 keer: ik mag niet babbelen.... Als ze dit thuis te weten kwamen, dan zwaaide er wat.

Wij waren vroeger bang van ons vader, vaders hadden toen wellicht meer gezag dan nu.

Zr. Prudence was een strenge zuster. Als iemand de klas niet de baas kon, gingen ze er mee naar Zr. Prudence. Die moest maar eens kijken of roepen en iedereen was stil. Het was wel zo dat er iemand de tucht in moest houden als er een klas op stelten stond in de kleuter- en lagere school.

Iedereen kende Zr. Prudence, want 45 jaar dienst is wel een lange termijn om een dorp te kennen en mee te leven met zijn inwoners.

Anneke, Marie-Louise en Leonie

Yvonne vond straf schrijven een zinloze straf. Ze gaf zelden straf en als het dan toch gebeurde namen de kinderen dat ook aan.

Die kinderen hadden dan schrik om naar huis te gaan om daar misschien ook nog een uitbrander te krijgen. In de plaats kregen de kinderen extra rekenoefeningen.

Op school moesten kinderen wel eens in de hoek staan. Je moest die ene, die alles op stelten zette, even uit de groep halen. Al bij al waren kinderen vroeger toch wel braaf.

Yvonne

16. Beleefdheid

De kinderen waren beleefd. Wij spraken als leerkrachten op de letter, beschaafd. Beleefdheid was ook een vak: Wat je kan en mag zeggen, hoe je mensen ontvangt, etiquette eigenlijk.

De inspectrice kwam eens in de klas naar de handwerkjes kijken en ze zei: "Laat ze hun naald eens vademmen!" Dat was doodgewoon een draad in de naald steken. Waarom moeilijke woorden gebruiken als het met eenvoudige woorden beter verstaanbaar was?

Yvonne

Als de zuster 's morgens in de klas kwam, ging je naast je bank staan en zei je: "Goeiemorgen Zuster!"

Na de speeltijd werd er tweemaal gebeld. Na de eerste keer moest je stilstaan en zwijgen en na de tweede keer moest je in de rij komen staan..

Imelda

Als we de zuster konden helpen met iets te dragen dan deden we dat ook of we vroegen of we konden helpen.

Anneke, Marie-Louise en Leonie

17. Preutsheid en goede zeden

Ooit hing er een prent van geschiedenis aan de muur, waarop een moeder met een kindje op de arm. Maar dat kindje had geen broekje aan en dan heeft een zuster, zonder dat iemand het wist, met inkt een blauw broekje getekend. Bloot op school kon niet!

Blote knieën mochten ook niet. Je schort moest tot juist over de knieën komen en anders moest je moeder er maar een stuk aannaaien.

Yvonne

18. Pesten en ruziemaken

Pesten gebeurde niet zo veel maar er waren altijd haantjes de voorste. Die beslisten wat men ging doen en verdeelden de rollen in het spel.

De kinderen die niet goed meekonden, werden vaak door de anderen niet meegeteld.

In de klas zaten er vaak leerlingen die moeilijk konden volgen. De klassen waren ook veel te groot, vaak meer dan 30 leerlingen per klas en met twee leerjaren bij elkaar.

Destijds zaten er ook ADHD-ers, autistische kinderen of kinderen met dyslexie in de klas, het bestaan was echter onbekend en die kinderen werden vaak als moeilijk of dom bestempeld door pesters en het gebeurde dat ze de school verlieten zonder te kunnen lezen of schrijven.

Imelda

19. Sinterklaas

Sinterklaas kwam vroeger ook aan huis en dat was Marie Donckers. Die klopte op de voordeur en gooide mopkes.

Margriet Mattheeussen uit 't Selderstraatje moest op een keer in de zak, dat was een deugniet.

Vroeger waren wij van veel dingen bang.

Sinterklaas bracht veel nuttige dingen. Iets dat we nodig hadden om naar school te gaan zoals een springtouw, een blokkendoos, bal of een trui of een nieuwe zwarte voorschoot.

Marie-Louise moest als oudste altijd op de jongere kinderen passen terwijl moeder en vader aan 't melken waren en zij moest er op letten dat ze niet aan de hete kachel kwamen. Toch was ze zelf eens stout en had ze de hete kachelhaak bij haar jongere broer Jos in de nek gelegd. Die had een brandwonde waarop Marie-Louise wat wit zand van de vloer wreef.

Dat jaar heeft Marie-Louise geen Sinterklaas gehad. Ze vroeg eigenlijk een naaidoos en die heeft ze toen niet gekregen.

Anneke, Marie-Louise en Leonie

Schriften waren schaars maar tegen Sinterklaas konden de moeders bij de zusters een schrift kopen en dan kreeg je die op 6 december thuis.



De kinderen van 't dorp kregen thuis meestal meer dan de kinderen van buiten 't dorp. Dat was voor de boerenkinderen niet prettig. Ze kregen immers vaak maar één stuk speelgoed en nog wat snoep..

De zus van Imelda vroeg wel 6 of 7 jaar na mekaar een trotinet en nooit kreeg ze er één. Haar kinderen

hebben later een trotinet gekregen.

Op school kregen alle kinderen met Sinterklaas een pen.

Vroeger maakte men de kinderen bang van de Sint. Ooit nam Zwarte Piet iemand mee in de zak en werd dan in het rattenkot gezet. Een trauma dat ze een heel leven heeft meegedragen. Het rattenkot bleek achteraf een hok te zijn waar hout en ander materiaal opgestapeld lag.

Imelda en Jef

Yvonne en al haar collega's zorgden in hun klas voor een zak mopjes en een kleinigheid dat ze bij elk kind op de bank legden.

Later mochten de kinderen iets meebrengen dat ze thuis van de Sint gekregen hadden. Het eerste deel van de voormiddag mochten ze daar mee bezig zijn want van opletten kwam er die voormiddag toch niks in huis.

Yvonne

20. Inspectie op school

Op school kwam er vroeger een inspecteur in de klas en dan maakten de zusters de leerlingen bang. De kinderen dachten immers dat de inspecteur voor hen kwam. Dat hij eigenlijk voor de leerkrachten kwam, wisten ze pas veel jaren later.

Imelda weet nog dat de zuster achter de inspecteur op de tree stond en als hij iets vroeg aan de kinderen dan lipleesde ze het antwoord voor zodat het zeker juist was.

Imelda

21. Waren kinderen vroeger socialer dan nu?

In zekere zin wel.

De kinderen uit dezelfde buurt leefden in groep en speelden samen op straat. Vandaag hebben de kinderen allemaal een fiets en de ouders één of twee auto's waarmee ze hun kinderen overal heen voeren. Vroeger was je meer gebonden aan thuis en buurt.

Imelda

De jeugd van nu heeft veel meer vrije tijd dan vroeger. Als er vrije tijd was, dan zetten ze je thuis wel aan 't werk. De sociale druk is nu veel groter. Kinderen moeten overal goed in zijn want de lat wordt hoog gelegd.

Leonie, Marie-Louise en Anneke

22. School in de winter

De school werd in de winter met kolen en hout verwarmd en dan moest je als leerling af en toe kolen gaan scheppen in 't kolenkot.

In de klassen stond er een kachel met een grote buis waar je dan graag dicht bij zat.

De vader van Imelda vroeg wel eens dat de kinderen die van ver moesten komen dicht bij de kachel moesten kunnen zitten. Kinderen die niet lang onderweg waren naar school hadden immers niet zo veel kou geleden.

In de winter was het vroeg donker en dan mochten de kinderen die ver van school woonden een kwartier eerder naar huis. Te voet wel te verstaan, zodat ze toch nog voor het donker thuis zouden zijn. Zo goed als iedereen ging te voet naar school. Soms hadden de grootsten al een fiets en die moesten dan de kleintjes meenemen omdat die zo ver niet konden stappen.

Imelda

In de winter kwamen de boerenmeisjes op klompen naar school. Daar kon je goed mee glijden als het gesneeuwd of gevroren had. Ze droegen ook een dikke warme neusdoek.

In de klas werd regelmatig van plaats verwisseld om bij de kachel te kunnen zitten.

Yvonne

23. Het onderhoud van de school en klaslokalen

Imelda weet nog goed dat twee leerlingen van het hoogste leerjaar alle dagen na schooltijd het zand uit de klassen kwamen vegen en het stof afnemen. In 't begin van 't schooljaar vroegen ze wie dat wilde doen. Imelda heeft het ooit ook gedaan, maar ze was het snel beu. Je moest dan altijd alleen naar huis zonder de kinderen van de buurt.

Imelda

Eerst een blik natte zavel uitstrooien in de klas, daarna pas vegen anders stofte het te hard.

Marie-Louise Leonie en Anneke

Toen Yvonne zelf nog naar school ging, moest ze op het einde van het schooljaar thuis haar eigen lei kuisen. Van thuis uit nam je een borsteltje en zeep mee naar school om de voetplank van je bank te schrobben.

Later, als Yvonne pas les gaf, onderhield ze zelf de klas en lapte de ramen. Omdat Yvonne op het verdiep zat, moest ze voor 't weekend ook nog de trap poetsen. Dat telde voor iedereen die boven een klas had.

Yvonne

24. Schoolfeesten prijsuitreiking (rapporten)

Expositie werd dat vroeger genoemd. Daar werd alles tentoongesteld wat je gemaakt had tijdens het voorbije schooljaar. Gebreide sokken, kussens en handwerkjes lagen er en zelfs de boekjes van schoonschrift kon je er inzien.

Anneke, Marie-Louise en Leonie

Schoolfeest... dat was in de zomer op het einde van het schooljaar. Dan kwamen de ouders eens op school kijken. Er was in die tijd helemaal geen oudercontact en dus wisten ouders hoe hun kind het deed op school. Het schoolfeest was dan ook het enige moment dat ouders met de zusters over hun kind konden praten.

Er was ook een expositie van alles wat de leerlingen gemaakt hadden, vb genaaide schilderijtjes, onderleggers of kussens. Je mocht dat thuis maken en de draad die je nodig had om te naaien kon je bij de zusters kopen.

Louis Van Nueten, kwam piano spelen ofwel deden de zusters dat. Louis kwam ook bij de prijsuitreiking spelen De burgemeester, twee schepenen, de pastoor en juffrouw Montes zaten dan vooraan en die gaven de rapporten. De slimsten werden eerst afgeroepen en dan ging het verder naar die met minder goede punten.

Als de eerste prijs, het beste rapport, werd genoemd, speelde Louis Van Nueten een stukje. Er moest ook altijd iemand van de klas een gedicht opzeggen in 't Frans of een lied zingen voor juffrouw Montes. Imelda heeft dat ook ooit moeten doen. Ze leerde het lied dan van buiten maar verstond er zelf niks van.

Als je je rapport had, kreeg je een leesboek of zo en dan mocht je doorgaan. Je ouders moesten je rapport ook tekenen.

Imelda



Baloen



Naam: Dante

Klas 5 de

Baloen nu

Waar iedereen **zorgt** voor elkaar ...

Zich goed voelen vinden wij een basisvoorwaarde om goed te kunnen ontwikkelen, werken en functioneren in groep. Dit geldt voor jong en oud.

Daarom:

- ❖ maken we tijd voor kringgesprekken waarbij kleuters, leerlingen en leerkrachten hun ervaringen en gevoelens delen met elkaar;
- ❖ ondersteunt de zorgcoördinator de leerkrachten bij het bieden van extra zorg aan kleuters en leerlingen en staat zij steeds paraat om met kinderen een babbeltje te slaan;
- ❖ houden de leerlingen wekelijks een klassenraad om het dagelijks reilen en zeilen te evalueren en eventuele conflicten samen aan te pakken. Tevens een uitgelezen moment om elkaar complimentjes te geven;
- ❖ kiezen we voor peer-tutoring, een werkwijze waarbij wekelijks gelezen wordt in duo's, jong en oud door elkaar om het technisch en begrijpend lezen te oefenen maar ook het leesplezier te stimuleren;
- ❖ werken we in de lagere school met peter- en meterschap, zodat jonge leerlingen kunnen terugvallen op een oudere medeleerling;
- ❖ draagt de ouderraad een steentje bij om het werk van leerkrachten te verlichten en kleuters en leerlingen af en toe eens extra te verwennen: soepdag, wijnverkoop, wafelenbak, dag van de leerkracht, BBQ, ...;
- ❖ omkadert het schoolbestuur en directie het team, de ouders en de kinderen vanuit het standpunt dat iedereen even belangrijk is en iedereen recht heeft op een fijne, georganiseerde plek om te werken en zich te ontplooien.

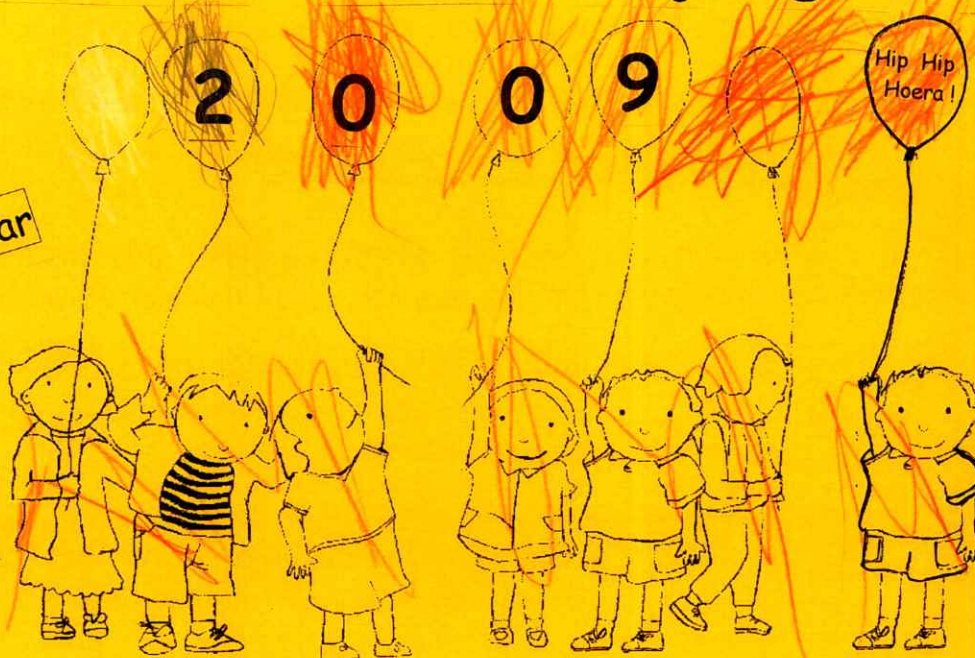
Groot feest! Baloen is jarig !!!

Deze school bestaat nu

.....150.....jaar

Mijn naam is De Bruyn Beeth

Ik ben 2,5 jaar.



Als je antwoord juist is en je kleurt deze tekening zo mooi als je kan
dan win jij misschien een leuke prijs !?!

In elk aeval wordt iouw kunstwerkie tentoongesteld ! Maak er iets keitof van !!!

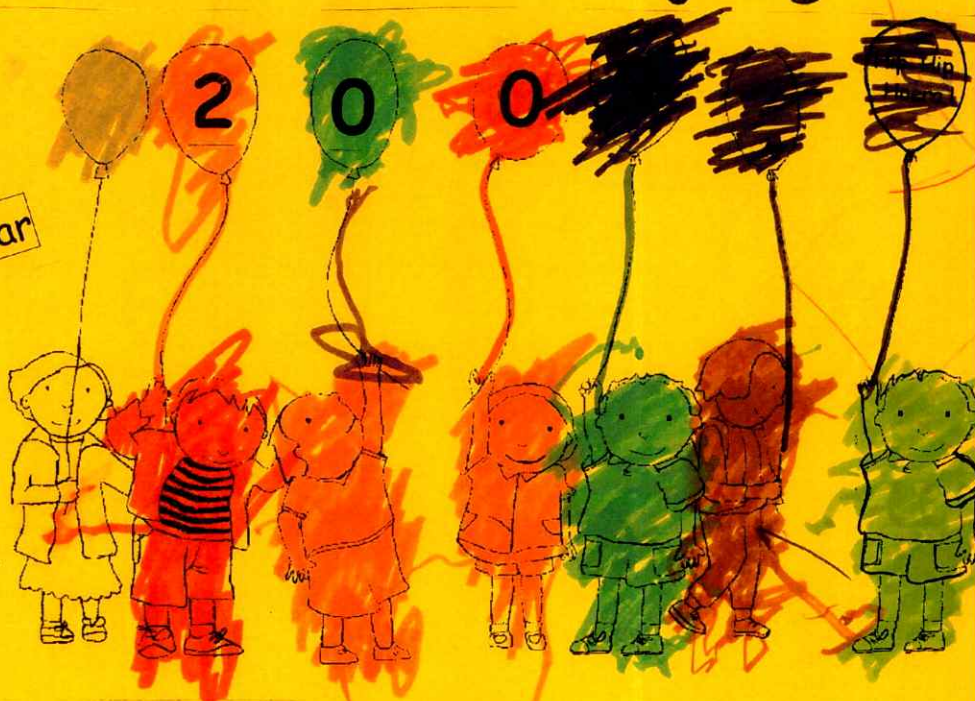
Groot feest! Baloen is jarig !!!

Deze school bestaat nu

.....150.....jaar

Mijn naam is Quinten van Basseft

Ik ben 3 jaar.



Als je antwoord juist is en je kleurt deze tekening zo mooi als je kan
dan win jij misschien een leuke prijs !?!

In elk aeval wordt iouw kunstwerkie tentoongesteld ! Maak er iets keitof van !!!

Waar **gezelligheid** en **samenhorigheid** zijn plaats krijgen ...

Alhoewel de hoofdprijs van een school bestaat uit het creëren, stimuleren en evalueren van leerprocessen, maken we graag tijd voor gezelligheid. Samen vieren geeft een gevoel van samenhang.

Daarom:

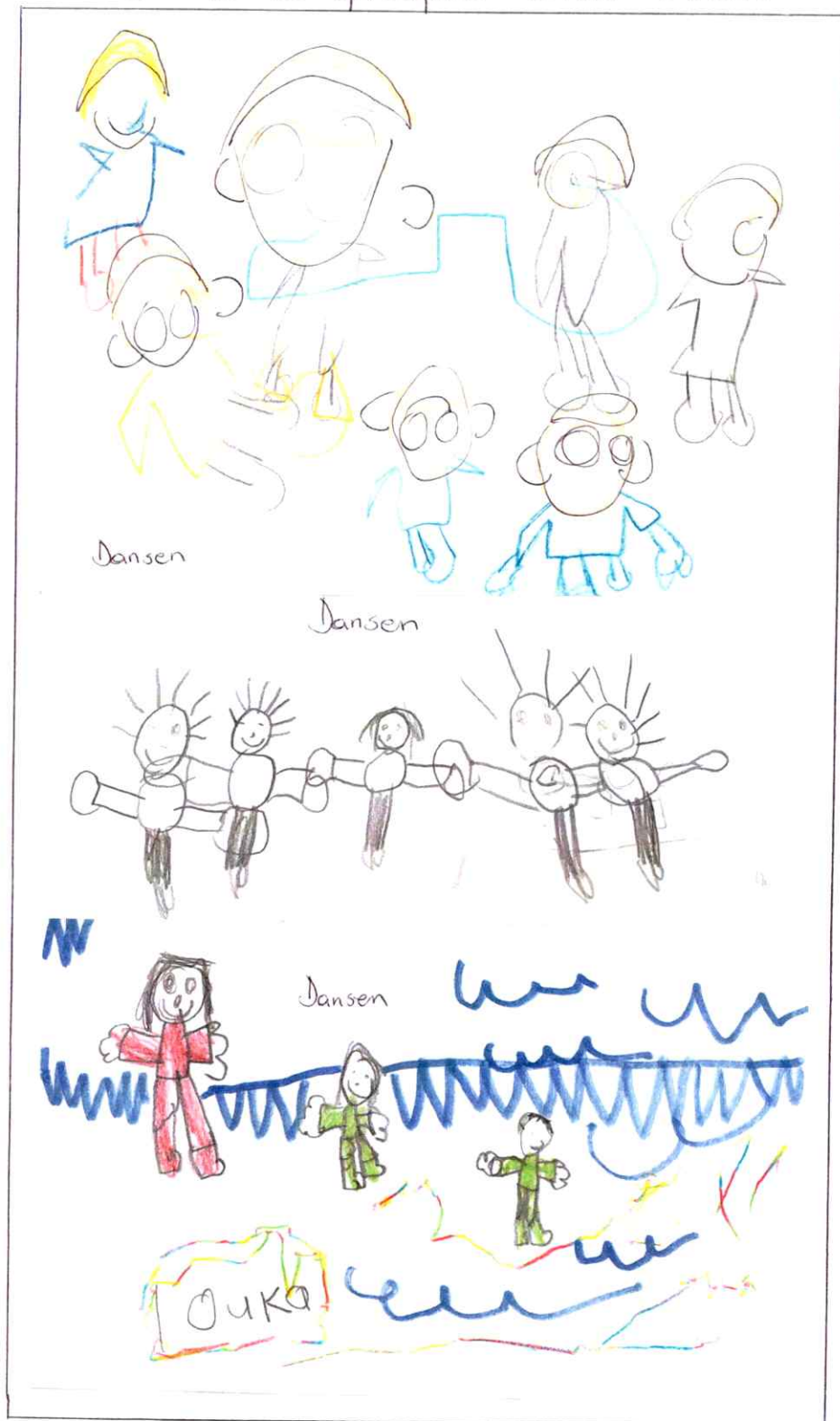
- ❖ kiezen we om schoolthema's samen te openen. Dit doen we op een creatieve en actieve manier zodat iedereen zich betrokken voelt en zin krijgt om aan de slag te gaan;
- ❖ worden ouders en grootouders jaarlijks creatief in de bloemen gezet door onze kleuters tijdens een heus 'groot-ouderfeest';
- ❖ gaan kleuters en leerlingen bij elkaar wel eens een kijkje nemen: landenproject, kunstproject, ...;
- ❖ vieren we samen Sinterklaas, Kerstmis, carnaval, verjaardagen, ...

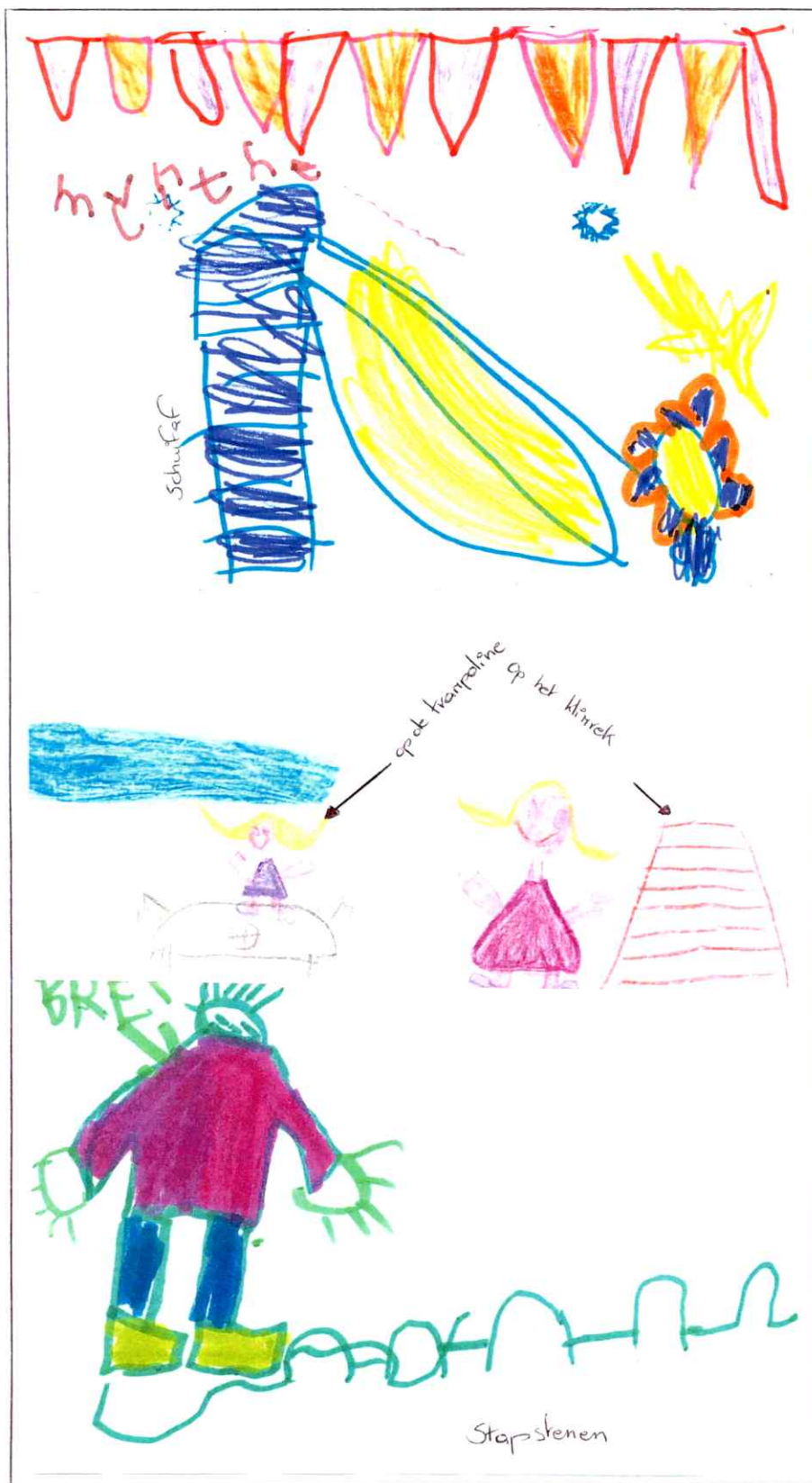
Omdat bewegen gezond is ...

- ❖ zwemmen
- ❖ bewegingsopvoeding
- ❖ schaatsen, initiatie korfbal
- ❖ deelname aan SVS-sportactiviteiten
- ❖ Sherborne bij kleuters

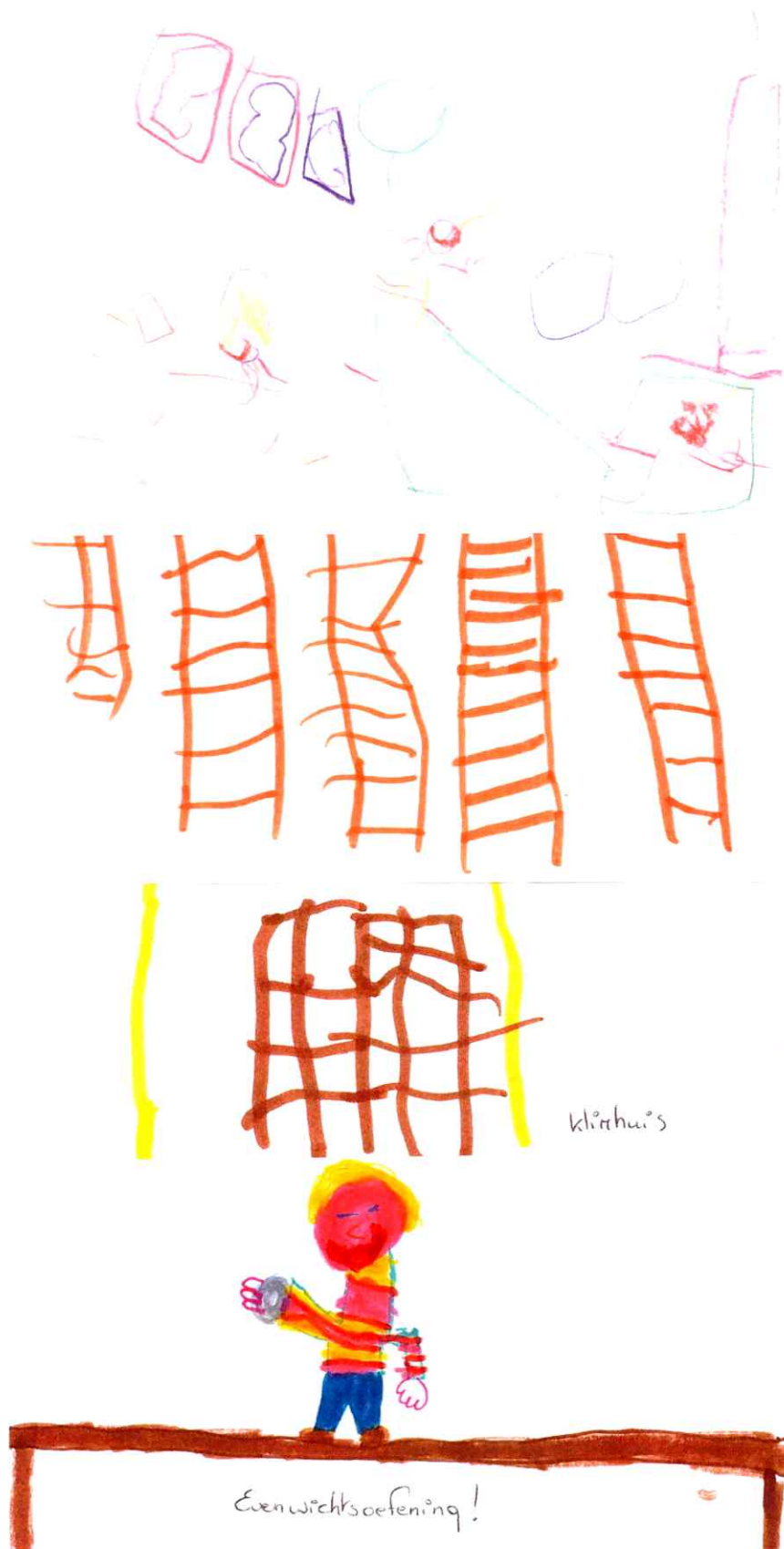


Zie hier de getuigenis van de kleuters..





Dansen en turnen, ... daar kon men 150 jaar geleden maar van dromen! ...

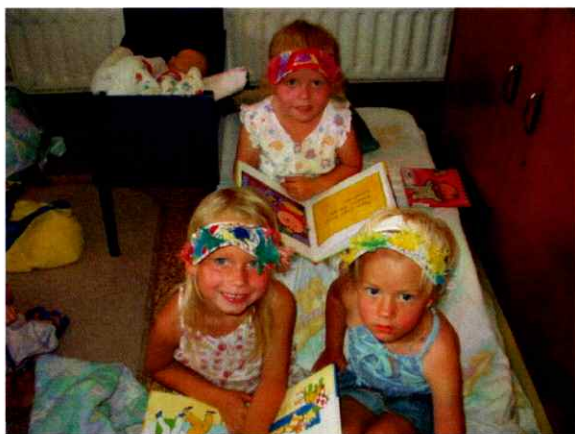


Makies weven ... en met "kopke" op tafel! ... Dat kennen onze kleuters niet meer!

Waar gekozen wordt voor **hedendaags, goed onderwijs** ...

Kennis van leerinhouden is belangrijk maar vaardigheden mogen niet ontbreken om kinderen te helpen zich tot volwaardige personen te ontwikkelen. Daarom:

- ❖ werken we met hedendaagse, moderne methodes voor wiskunde, taal, wo, Frans, ...;
- ❖ bieden we onderwijs aan dat gericht is op zelfstandigheid, initiatief nemen en actief leren;
- ❖ werken de kleuters in uitnodigende, rijke hoeken;
- ❖ geven we aandacht aan muzische vorming door klasdoorbrekende ateliers aan te bieden;
- ❖ integreren we ICT in de dagelijkse werking, ondersteund door onze ICT-coördinator;
- ❖ spelen we in op wat er in de wereld gebeurt: onderwijs ook 'buiten' de school;
- ❖ gaan de leerlingen van de 3^{de} graad op zoekklassen: een werkweek met spel, sport, cultuur en contacten.



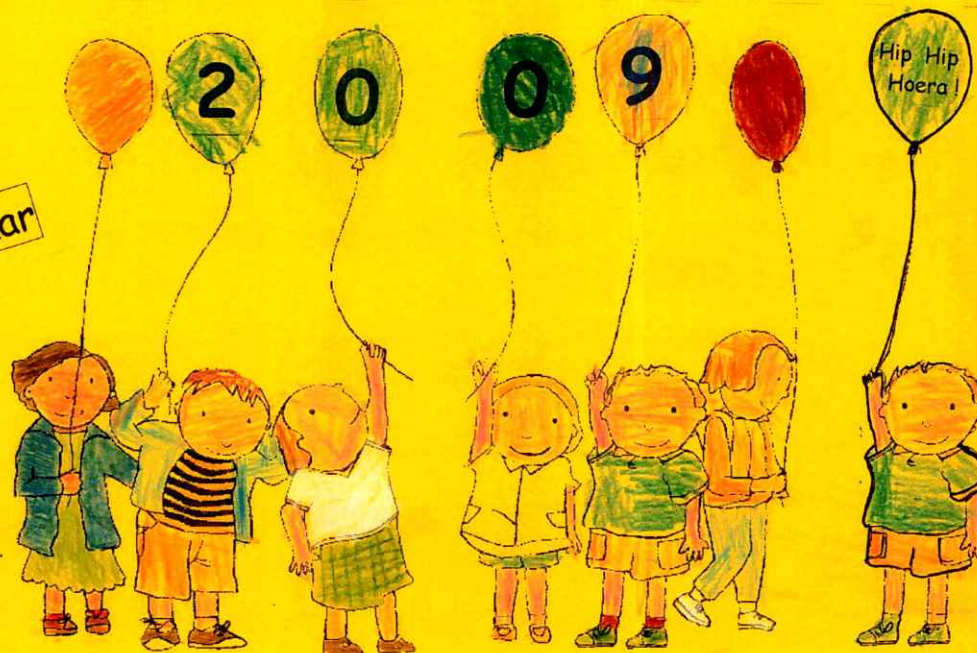
Groot feest! Baloen is jarig !!!

Deze school bestaat nu

150...jaar

Mijn naam is KOBE
AERTSEN

Ik ben 5 jaar.



Als je antwoord juist is en je kleurt deze tekening zo mooi als je kan
dan win jij misschien een leuke prijs !?!

In elk geval wordt jouw kunstwerkje tentoongesteld ! Maak er iets keitof van !!!

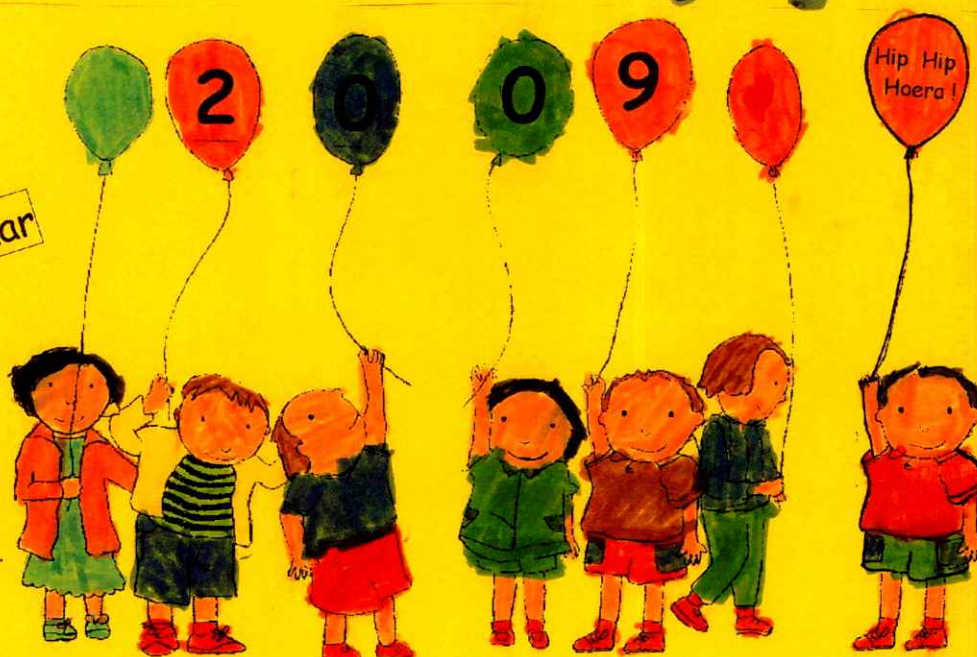
Groot feest! Baloen is jarig !!!

Deze school bestaat nu

150...jaar

Mijn naam is Beno
Baldemans

Ik ben 6 jaar.



Als je antwoord juist is en je kleurt deze tekening zo mooi als je kan
dan win jij misschien een leuke prijs !?!

In elk geval wordt jouw kunstwerkje tentoongesteld ! Maak er iets keitof van !!!

Waar **sociaal-emotionele opvoeding** van kinderen hoog in het vaandel wordt gedragen ...

Naast kennis en vaardigheden krijgt ook de sociale en emotionele opvoeding haar verdiende aandacht. We willen onze kleuters en leerlingen helpen om stevig in de huidige maatschappij te staan en zich te ontplooien tot mensen die vaardig zijn om 'samen' te leven en te werken. Daarom:

- ❖ wordt er met kleuters en leerlingen veel gewerkt rond gevoelens: Wat voel ik? Hoe ga ik hiermee om? Hoe uit ik op een aanvaardbare manier mijn gevoelens?
- ❖ schenken we aandacht aan rouwen en omgaan met verlies door middel van een rouwkoffer;
- ❖ verkiezen we te belonen boven straffen;
- ❖ leren we kinderen communiceren door luister- en spreekvaardigheden te trainen;
- ❖ werken we vaak in groepen waarbij elk lid een taak op zich neemt.



Bronvermelding

- Loenhout – Marcel Leunen
- http://www.stanny-van-grasdorff.be/de_congregatie.htm
- Zuster Martha Van den Eeckhout
- Jan Simons
- Ad Spithoven, Yvonne Boudewijns, Jef Aertsen en Imelda Meeusen, Leonie Bevers, Anneke Anthonissen en Marie-Louise Van Dijck

